

თავისუფლება სულ ისე მოსწყურდა...

გაღლობა გვირ ქართველ ხალხს, როგელმაც 30 ოქტომბერს კიდევ ერთი ისტორიული გაგარჯვება მოიპოვა

**რატომ
გვაყრის
თვალში
ნახარს
ვეუფა
ნიკოლოზი?**

სააკაშვილის გამართლება არ შეიძლება, თუ გულწრფელად მოინანიებს, პატიება შეიძლება, მაგრამ გამართლება – არა!

**რამაზ
საყვარელიძე:
ოპოზიციას
ამ საშიშინომ
ჯიქავ-
ჯიქავში
სააკაშვილი
საღლას
დაეკარგა**

ყველაფერზე არსებობს სახელმწიფოს პასუხი - გადააბიჯებ კანონს და შესაბამისად მოგექცევიან

**ლევან
მამალაძე:
რასაც ახლა
ვხედავთ,
მომაკვდავი
„ნახომკრაობის“
უკანასკნელი
ბორბვაა**

ნიკა მელია, თუ სურს, როგორც პოლიტიკოსმა თავი გადაირჩინოს, სააკაშვილს უნდა გაემიჯნოს

ვინ არის ლიზა იასკო - მივას მეორე ცოლი, თუ მოგარებულ აგენტს ჩანახვლეპული ახალი აგენტი?

**რუსთავის სინეში კი არა
ნამდვილი მიზა ტიბეტშია,
დალავი ლემასთან**

სახელმწიფო გადატრიალების და სააკაშვილის გათავისუფლების გეგმა გაუიფრულია!

**დაიწყო თუ არა საგყაროში
სივილიზაციის კრიზისი?**

მასტანბ სარჩილაძე:

მადლოზა გირჩიანი ქართული ხალხს, რომელმაც 30 ოქტომბერს კიდევ ერთი ისტორიული გამარჯვება მოიპოვა და საქართველოს მტრებს ხელისუფლებაში მობრუნების არანაირი შანსი არ დაუტოვა.

მადლოზა გირჩიანი ქართული ხალხს, რომელმაც უმძიმესი ფსიქოლოგიური ტერორის, შანტაჟის, პროცოკაციების მიუხედავად უკვე მერვე ომი მოუგო

შინაურ ოკუპანტებს და დამპყრობლებს.

მადლოზა გირჩიანი ქართული ხალხს, რომელმაც მძიმე განსაცდელის ჟამს მაინც შეძლო ეროვნული ერთგულების მოკრება და მოძალადეებს საკადრისი პასუხი გასცა.

შეიძლება ვინმემ მისაყვედუროს — არჩევნები იყო ეს, დემოკრატიული არჩევნები, სადაც ძირითადად ორი პოლიტიკური ძალა ებრძოდა ერთმანეთს, თუმცა ორივე მხარეს ქართველი ხალხი იდგა — აქეთ „ქართული ოცნება“, იქით „ნაცმოძრაობა“, თქვენ კიდევ ისე ლაპარაკობთ, თითქოს გადამთიელებს ვებრძოდით და ეს გადამთიელები დაამარცხეს ომში ქართველებმა.

ვერ მივიღებ ამ საყვედურს, რადგან თავისი არსით ეს საყვედური თვალთმაქცური, ფარისევლოური და დემაგოგიურია.

საქმე ის არის, რომ ხელისუფლებაში მოსვლის დღიდან, ანუ 2003 წლიდან დღემდე „ნაციონალური მოძრაობა“ ქართველ ხალხს ეპყრობა, როგორც დამპყრობელი, როგორც სასტიკი მტერი.

ასეთივე დამოკიდებულება აქვს მას ქართულ სახელმწიფოსთანაც.

მართალია, ეს ყველაფერი დემოკრატიის საბურველშია გახვეული, მაგრამ მოაშორეთ „ნაცმოძრაობას“ ფსევდოდემოკრატიის ეს ყალბი ატრიბუტები და ხელთ შეგრჩებათ პირსისხლიანი და ვერაგი მტერი, რომლის მსგავსი საქართველოს ბევრი არ ჰყოლია.

ისმის კითხვა — თუ მტერია, რატომ

ჰქვია ამ მტერს პოლიტიკური ორგანიზაციის სახელი და რატომ ვაძლევთ მას არჩევნებში მონაწილეობის უფლებას?

— მტერი კი არა, ჩვენ ქართული სახელმწიფოს დამფუძნებლები ვართ. ხილებს ვაშენებდით, გზებს ვაშენებდით, სახელმწიფო სტრუქტურებს ვქმნიდით, გამართული საგადასახადო სისტემა ჩამოვაყალიბეთ. ჩვენ ვართ მტრები? — გვპასუხობენ ნაცები.

გზავსა და ხიდებს თიფურ-ლენ-ბიც აშენებდა საქართველოში, საბანკო ფლის განვითარებაში არაბაზმაც ბავრი რამ ბააკამთს თბილისში, სოლო მონოლოზაბა ბაბართული საბადანასადო სისტემა შექმნეს, თუშცა ამის გამო არც თიფურ-ლენბეზი, არც არაბაზმი, არც მონოლოზაბი არავის უთქვამს, ქართულ სახელმწიფოს აშენებდნენ.

სამწუხაროდ, საქართველოს მოსახლეობას მთელი ამ ცხრა წლის განმავლობაში ვერა და ვერ აეუხსენით, ვერა და ვერ გავეუშიფრეთ, ნათლად და მართლად რა დემაგოგიური და მზაკვრული მეთოდებით მართავდნენ ნაციონალები სახელმწიფოს, როგორ ჟონგლირობდნენ და სპეკულირებდნენ პატრიოტული

მოტივებით, როგორ ქმნიდნენ სახელმწიფოს მშენებლობის იმიტაციას და როგორ აშენებდნენ სახელმწიფოს ნაცვლად ერთ დიდ პოლიომკინის სოფელს.

ნაციონალები საქართველოს უყურებდნენ როგორც ბიზნესის კეთებისთვის ხელსაყრელ სივრცეს, სადაც იყიდებოდა ყველაფერი, დაწვებული სტრატეგიული ობიექტებით და დამთავრებული ქვეყნის ტერიტორიებით.

რაც შეეხება გზებისა და ხიდების შენებას. თუ გინდა შენი ბიზნესი, ამ შემთხვევაში ენმ-ის შპს „საქართველო“, გააძლიერო და გააფართოვო, გზებიც უნდა ააშენო და ხიდებიც, საგადასახადო სისტემაც მოქნილი და ეფექტური უნდა გახადო.

ნაციონალები საქართველოს უყურებდნენ როგორც ბიზნესის კეთებისთვის ხელსაყრელ სივრცეს, სადაც იყიდებოდა ყველაფერი, დაწვებული სტრატეგიული ობიექტებით და დამთავრებული ქვეყნის ტერიტორიებით.

რაც შეეხება გზებისა და ხიდების შენებას. თუ გინდა შენი ბიზნესი, ამ შემთხვევაში ენმ-ის შპს „საქართველო“, გააძლიერო და გააფართოვო, გზებიც უნდა ააშენო და ხიდებიც, საგადასახადო სისტემაც მოქნილი და ეფექტური უნდა გახადო.

რაც შეეხება გზებისა და ხიდების შენებას. თუ გინდა შენი ბიზნესი, ამ შემთხვევაში ენმ-ის შპს „საქართველო“, გააძლიერო და გააფართოვო, გზებიც უნდა ააშენო და ხიდებიც, საგადასახადო სისტემაც მოქნილი და ეფექტური უნდა გახადო.

ნაციონალების ხელწერის დასახასიათებლად ერთ მაგალითს მოგიყვანთ: თუ შევარდნაძის დროს ბიუჯეტში შემოსავლები, ფაქტობრივად, არ შედიოდა და გზაში იკარგებოდა, ნაციონალების დროს თანხები უკლებლივ მიედინებოდა სახელმწიფო ბიუჯეტში, მაგრამ ბიუჯეტიდან ერთ მილიარდამდე ლარი უმტკივნეულოდ გამოდიოდა და ნაციონალების ჯიბეებში ილექებოდა.

ეს დადგენილი და დაზუსტებული ციფრია და არ გეგონოთ, ვინმე რაიმეს იგონებდეს.

ასეთივე სქემით მუშაობდნენ ნაციონალები ყველა მიმართულებით და უმოწყალოდ მარცხავდნენ სახელმწიფოს და მის მოსახლეობას.

როგორც ვთქვით, ამ ცხრა წლის განმავლობაში ვერა და ვერ მოხერხდა ქართველი ხალხისთვის სრულად, მასშტაბურად დაგვენახვებინა „ნაცმოძრაობის“ ნამდვილი სახე.

შედეგი: თბილისში ნაცი ნიკანორი ამომრჩეველთა ხმების 45%-ს იღებს,

ქუთაისში ნაცი დეკანოიძე 48%-ს, ზუგდიდში ნაცი ნიკანორის მამა 48%-ს, ხოლო „ნაცმოძრაობის“ რეიტინგი 20%-დან 30%-მდე ადის.

ნაციონალებს სხვა უმძიმესი დანაშაულების პარალელურად კიდევ ერთი დიდი დანაშაული აქვთ ჩადენილი, რომელიც, მართალია, სისხლის სამართლის რომელიმე მუხლით არ კვალიფიცირდება, მაგრამ ამ დანაშაულმა ძალზე სერიოზული ზიანი მოუტანა მთელ ქვეყანას და მისი წინსვლა და განვითარება სერიოზულად შეაფერხა.

ნაციონალების ეს დანაშაული იმაში გამოიხატება, რომ მათ საქართველოს პოლიტიკური ცხოვრება ფარსად და ტრაგიკომიკურ ბალაგანად აქციეს, სადაც დიდებული სიტყვები: დემოკრატია, კანონი, სამართალი აბსოლუტურად ზედმეტი და უადგილოა.

18 წელია, ნაციონალები რეჟიმთან, ათასწილობით, ბილწავთან, აუპატიურებთან ქართულ პოლიტიკას და, როგორც ვთქვით, ეს დანაშაული დანაშაულად არც ეთივლება.

პოლიტიკა, კი ვამბობთ, მაგრამ ის, რასაც ნაციონალები აკეთებენ, იმდენად შორს დგას პოლიტიკისგან, რომ მათი პოლიტიკური ორგანიზაცია, სახელად ენმ, უფრო კრიმინალურ დაჯგუფებას ჰგავს, ვიდრე პოლიტიკურ ორგანიზაციას.

ქართველმა ხალხმა და „ქართველმა ოცნებამ“ გაიმარჯვა, მაგრამ, ვფიქრობ, თვითკმაყოფილების და ზეიმის დრო მაინც არ არის, რადგან ჯერ კიდევ შესასრულებელია მთავარი დათქმა — „ნაცმოძრაობა“ პოლიტიკური ასპარეზიდან უნდა გაეყვანოს!

სანამ ეს არ მოხდება, არ იქნება მშვიდობა საქართველოში!

თავისუფლება სულ ისე მოსწყურდა...

ქართველი ხალხი ბარათ ბოქოზის თავხედობა გამოიყვანა!

27 ოქტომბერს, ბლომად ხალხი შეიკრიბა თავისუფლების მოედანზე – იმაზე ბევრი, ვიდრე 14 ოქტომბერს იყო იგივე მოედანზე „ნაციონალიზმის“ ანუ მიშას მხარდასაჭერად. 14-ში შეკრებულზე გარე დამკვირვებლები ამბობენ, 15-დან 20 ათასამდე იყვნენ, შიდა „ექსპერტები“ ამტკიცებენ, 100 ათასი ვიყავითო, შეიძლება მეტნიცო. სალახანა გვარამიას წამოსვლა, 60 ათასი გამოვედით, მაგრამ 27-ში ბიომასა რომ გამოვიდა, სულ რაღაც 2 ათასი იყო. გაიკვირეთ? ამ ბოქოზმა, დაცვის გარეშე გარეთ ცხვირს რომ ვერ ჰყოფს, 150 ათას კაცს ბიომასა უწოდა. მე არ მინდა, ამ უბედურს ვინმე თავი გაუჭყეყოს და ის ვინმე შარში გაეხვიოს, მაგრამ ფაქტია, ამკარად ჩანს, თვითონ ასეთი სიტუაციისთვის უკვე მომწიფებულია, გადამწიფდა კიდევაც. ვფიქრობ, ის ქართველი ხალხის რისხვას მრავალჯერ გადაურჩა, მაგრამ ახლა, ალბათ მეორე ტურის ჩამთავრების შემდეგ ტაბი მიიღებს იმას, რასაც ამ დრომდე ეძებდა. პრინციპში, გარეთ ე.წ. დაცვის (ჩიოლარების) გარეშე რომ არ გამოგვესვლება, ეს უკვე არის დიდი სასჯელი, მაგრამ რაც 27-ში იკადრა, ამას არ შეარჩენენ. ასეთსაკე მდგომარეობაში ჩაიგდო თავი მძღნერის კასრმა მიშა შვეილდაძემ. დიახ, ამ უცნაურმა წარმონაქმნმა თავისუფლების მოედანზე

მოკლედ, 27 ოქტომბერს თავისუფლების მოედანზე შეიკრიბა 150 ათასამდე კაცი. ჩემი დაკვირვებით (ამას თქვენც იგრძნობდით), ამ ხალხსა და იმ ხალხს შორის, 14-ში რომ ჩამოვიდნენ, ძალიან დიდი განსხვავებაა – ზუსტად იგივე, როგორი განსხვავებაცაა „ნაციონალურ მოძრაობას“ და დღევანდელ ხელისუფლებას შორის. არ მინდა, შეურაცხყოფა მივაყენო ვინმეს, არც განსხვავებული აზრის გამო ვერაი ვინმეს, მაგრამ 50 ლარად ბოქოზები რომ ჩამოგვავს და იმ ბოქოზებმა არ იციან, სად ჩამოიყვანეს და რატომ ჩამოიყვანეს, ეს ზომითელმა რესპუბლიკამ ნახა ტელევიზორში? ჩამოყვანილებს შევეშვათ, შენ თვითონ რომ გაბოქოდი (თუმცა არც ადრე აკლებდი) და სარკეში ჩახედვა ცოცხალი თავით არ გინდა, ამას რა ვუყვით?

აქ კიდევ ერთი ყურადღაღები ფაქტია აღსანიშნავი და ყველამ უნდა დაიმსახუროს („ქართულმა ოცნებამაც“), ეს არ გახლდათ შეკრება ხელისუფლებისთვის, კონკრეტულად ვინმესთვის, ქართველი ხალხის ნაწილი ქუჩაში გამოიყვანა სააკაშვილისა და მისი „პაღელნიკების“ თავხედობამ. ეს იყო წესიერი საზოგადოების მოთმინებიდან გამოსვლა მოუთვინიერებელი ბრბოს წინააღმდეგ. აი, მივაღებთ კიდევ ზუსტ შეფასებას: 14-ში გარეთ გამოვიდა ბრბო, 27-ში

სიმართლე თქვა ზურა ყიფშიძემ „უცნობის“, გაა გაჩეჩილიაის გადაცემაში, ამ ქვეყანაში ჩამოყალიბდა სექტა, რომელიც მკურნალობას აღარ ექვემდებარება. დიახ, სწორედ ასეა, ჩამოყალიბდა სექტა, რომლის წევრებიც ყოველდღიურად იყურებიან მრუდ სარკეში და ყველაფერს აღიქვამენ შეტრიალებულად, შებრუნებულად, დამახინჯებულად. ვერ კიდევ 2012-ში მითხრა ბატონმა ბიძინა ივანიშვილმა პირად საუბარში, ჩვენ ამით უნდა დავეხმაროთ, თუ საჭირო იქნება, თავზე ხელიც გადავუსვით, შემოვატრიალოთ, ეგენიც ჩვენი მოქალაქეები არიან, შვეიცოლოთ, მოვაქციოთო. მაშინვე ვუთხარი, არ გამოვა მაი ამბავი-მეთქი. მაინც უნდა ვცადოთო. ვცადეთ, მოვეფერეთ, დაუფავავთ, თავზე ხელი გადავუსვით, მათ თავზე სახარების კითხვაც დაიწვეთ, მაგრამ არ გამოვიდა, უკურნაქცია მივიღეთ, აქეთ დაგვიწვეს ჭკუის ღარიგება, აქეთ დაგვიწვეს უფროსებდა და ბოლოს იქამდეც კი მივიდნენ, ძალაუფლება დაგვიბრუნეთ, არაკანონიერად წავვართვით, ჩვენ გვეკუთვნოდა, არც არაფერი დაგვიშავებია, არც არავინ მოგვიკლავს, არც არავინ გაგვიპატიურებია, რა გირგვლიანი, რომელი ცოცხი და რაის „დუბინკა“, ეგ ყველაფერი თქვენი მოგონლია, სულხან მოლაშვილიც მოგეჩვენათო. მსგავსი რამ არსად მომხდარა, რომელიმე ქვეყნის მესვეურს მოქალაქეებისთვის კბილები დაეძროს. აღაფერს ვამბობ კბილებადმეფრალთა მიტოვებაზე.

სანამ გვედონი პარლამენტში ივდა, სანამ ეკა ბესელიას კალთას ამოეფარებოდა, მაშინ დემოკრატია ყვოდა საქართველოში და არც ბიძინა ივანიშვილი იყო ოლიგარქი. ვაკვირდები, ასეთ უმადურობას ისეთები იჩენენ, რომლებიც დაუსახურებლად წამოსხდნენ იქ, ზემოთ. გვედონს ანი მიროტაძე ევდა გვერდით, ისიც ბოდავდა, არ იყო ეს ის, რაც საზოგადოებას სჭირდება.

დე რეჟიმის მთავარი შემოქმედები – ახალაია, მერაბიშვილი, უგულავა, ციხის ჯალათები, მწამებლები და მკვლელები. სააკაშვილის ერთ-ერთი მთავარი ჯალათი, მეგის ქარდავა რამდენიმე კვირის წინ ჩამოვიყვანეთ უკრაინიდან საქართველოში. 1 ოქტომბერს კი თავად ამ სისხლიანი და მოძალადე რეჟიმის მთავარ შემოქმედს, საკუთარი ქვეყნის მოქალაქეობაზე უარის მიტოვლ, ქვეყნის მოღალატე და ხალხის მზაგერელ, საქართველოდან გაქცეულ და ახლახანს ლაჩრულად, ქურდულად შემოპარულ მიხეილ სააკაშვილს კუთვნილი ადგილი დიდი ხნით მიუჭინეთ ციხეში. ადრე თუ გვიან, სამართალი ყველასთან მივა“.

გამოსულ ხალხს დედა აგინა. არა, ამ უდღეურის გინება რა ყურადღებამისაქცევია, მაგრამ შექმნილმა სიტუაციამ ბოლომდე რომ გაათავებდა, ეს გახლავთ სავალალო. მე და ჩემნაირები ვაფრთხილებთ ხელისუფლებას: თუ ამ ნაბოზრებს რაღაც ფორმით არ ალაგმავთ და არ დაუქვემდებარებთ კანონს, მაშინ ხალხი დაამყარებს წესრიგს სხვანაირად. მერე ნუ დაიწყებთ, მეგობრებო, ჩვენ ამანთარები ზომ არ ვართ, ისე მოვექცეთ, როგორც იმსახურებენო? ჩვენ ზომ ცივილიზებულიობას და ევროპულ ღირებულებებს ვაწვებითო? არ გინდათ „რიფა ბაზარი“, თუ არ გამკაცრდება კანონი ცილისწამებისა და თავზეხელაღებულობის შესახებ, ამით ხალხი მოუტ...ნავს კეთილებს, აღარაფერს ვამბობ დედის ტ...უნასა და სხვათა მოკითხვებზე!

მოთმინებიდან გამოვიდა ნორმალური საზოგადოება, რომელსაც არ სურს წარსულში დაბრუნება. პრემიერ-მინისტრი ირაკლი ღარიბაშვილი: „არავის ვაპატიებთ ჩვენი ხალხის ჩაგვრას, არავის ვაპატიებთ ჩვენი ტერიტორიების დაკარგვას, არავის ვაპატიებთ ჩვენი მიწის გაყიდვას, არავის ვაპატიებთ ჩვენი პატრიარქის, სასულიერო პირების და ქართული სახელმწიფოს ფუნდამენტის, მართლმადიდებლური ეკლესიის ღანძლვას და შეურაცხყოფას“!

ირაკლი ღარიბაშვილის განწყობა, მიზანი, იდეა სრულიად პასუხობს და ადეკვატურია ქართველი ხალხის სურვილთან. ჩვენი საზოგადოება ძალიან დაღალა სიყაღბემ, სიკეთის ბოროტად გასაღებამ, ბოროტის სიკეთედ გადაკეთების მცდელობამ.

ირაკლი ღარიბაშვილი მომენტს არ უშვებს ხელიდან, მაღლობა არ გადაუხადოს ბიძინა ივანიშვილს. ასეც უნდა იყოს. ადამიანის უპირველესი ღირსება გახლავთ მაღლიერება. თუ არ აფასებ სხვის გაკეთებულს, არაფრად აგდებ სხვის დამსახურებას, მაშინ არარაობა ხარ, არაფერის მაქნისი ხორცი. ეს ნამდვილად არ ეშლება ირაკლი ღარიბაშვილს, ის არავის უეიწყებს დამსახურებას და შრომას. აქციის მეორე დღეს გვედონ ფოფხაძე ივდა ტელევიზორში და ბოდავდა, ეს ხალხი „ქართული ოცნების“ მომხრე არ არისო, ძალდატანებით რომ ჩამოიყვან, ვერე არ არისო, არ შეიძლებაო, დემოკრატია ილაზებაო.

2024 წლამდე ჩვენში არჩევნები აღარ იქნებაო, ხშირად აცხადებენ „ქართული ოცნების“ ლიდერები და იმაზეც ლაპარაკობენ, როგორ უნდა განვითარდეს სახელმწიფო. კეთილი და პატიოსანი, ამას არაფერი სჯობს, მაგრამ იმავე სახელმწიფოს სტრუქტურები რომ მაგნებლებით, „საბოტაჟიკებით“ და მოღალატეებით არის გამოტენილი, ამას რა ეშველება? თუ მაგნებლებისგან არ გაიწმინდება სისტემა, ჩვენ 2024 წლამდე უარჩევნებოდ ვერ მივალწვეთ. ციხეში მჯდომარე არათავმჯდომარე სააკაშვილი თავისი მონების საშუალებით ყველანაირად ეცდება, კვლავ ვადამდევი არჩევნების იდეა შემოაგდოს და თავის დახსნა ამ გზით სცადოს. თუ სახელმწიფო სტრუქტურებიდან არ განიდეგნა „ნაციონალური მოძრაობა“ ქვეყნის მშენებლობასა და წინსვლაზე ლაპარაკი ზედმეტია. მით უფრო ზედმეტია საუბარი სიმშვიდეზე.

ასეც უნდა იყოს, 150 ათასმა კაცმა გულწრფელად დაუკრა ტაში ირაკლი ღარიბაშვილს, კახა კალაძეს, ირაკლი კობახიძეს და სხვებს, რაც მთავარია, ხალხმა ტაში დაუკრა ბიძინა ივანიშვილს. რა ვითარება იყო ამ დროს გიგის პალატაში, რუსთავეის მე-12 დაწესებულების ერთ-ერთ საკანში? ავიენები ამბობენ, თავისუფლების მოედნის გადავსება ისე განიცადა, მთელ საქართველოს გაეუტა, უარი თქვა ყველაფერზე, წამლების მიღებასა და თავფლანი თითის წუწნაზეო.

მთავრობის მეთაურის თქმით, „ჩვენ მომავალზე უნდა ავიდოთ სწორება, თუმცა, წარსულის გახსენება და შესენება ძალიან მნიშვნელოვანია. ისტორია ყველაზე კარგი მასწავლებელია და უნდა გვახსოვდეს, საიდან მოვედით, რა გზა გამოვიართ და რომ აღარ უნდა დაუშვათ, აღარ უნდა გავემეოროთ წარსულის შეცდომები, გამოუსწორებელი შეცდომები“.

ირაკლი ღარიბაშვილმა ყველა ჯალათი ახსენა, ვინც დაისჯა. მართალია, სამაგალითოდ ვერ არც ერთი არ დასჯილა, მაგალითად, გიგი უგულავა ორჯერ დაიჭირეს და ორჯერვე გაათავისუფლეს ლამის პოლიტპატიმარივით, მაგრამ სამართალმა მაინც გაიბრძოლა:

„ჩვენ ეტაპობრივად, ნაბიჯ-ნაბიჯ აღვადგინეთ სამართლიანობა, დავაკავეთ მზაგერელი და მოძალა-

კი ამბობენ ხოლმე, დამძიმდაო, არაქათი გამოეცალაო, მაგრამ ისეთი მოთხოვნები აქვს, ნუ იტყვი, ივანიშვილთან დებატობაც კი მოუნდა, თანაც თავისუფლების მოედანზე. ვერ შეეგუა ბატონი მიხო, რომ ჩვეულებრივ უარესიც კი. ტელეფონი გადამიჭერთო? დოკუმენტების გადაცემას მიკრძალავთ? რას ჰქვია, თავისუფლებას მიზღუდავთ? ასეთი რამ საქართველოში კი არა, მსოფლიოში არ მომხდარაო. დიახ, გვახსოვს, მისი მმართველობის პერიოდში პატიმრებს ტელეფონები ედგათ, ტელევიზორებიც ჰქონდათ და წერილებსაც აგზავნიდნენ დღეში ცხრაჯერ. ნაცვლად იმისა, რომ სირცხვილით იწოდეს და ბოდიშებს იხდიდეს, კიდევ აქეთ აქვს პრეტენზიები.

გილა ზამელაშვილი
555 48 48 61

ოპოზიციას ამ საპარლამენტო არჩევნებში სააკაშვილი სადღას დაეკარგა

გვესაუბრება პოლიტოლოგი, ფსიქოლოგი რამაზ საამაროშვილი:

– ბატონო რამაზ, არჩევნების მეორე დღით ერთ-ერთ სატელევიზიო არხზე, შედეგების გასაგებად, საინფორმაციო გამოშვება ჩავრთე. წამყვანმა გვაუწყა: არჩევნები გაუქმებულიაო. თქვენ, რა ინფორმაცია გაქვთ?

– ეკ, ცოტა ადვილი კითხვა არ გაქვს... მსგავსი ტიპის ფრაზები ცალკე უნდა აიკინძოს, მათ შორის, ესეც – არჩევნები გაუქმდა! ეს, უდაოდ, ისეთ ფრაზების კრებულში მოხვდება, სადაც ასევე, შეტანილი იქნება 8 აგვისტოს ომთან დაკავშირებული დღესასწაულის შეძახილები: ჩვენ გავიმარჯვეთ! როგორი პარადოქსულობითაც იყო საკვებ ფრაზა – ჩვენ გავიმარჯვეთ, იგივე შინაარსის და კონტექსტისაა – არჩევნები გაუქმდა! ჩვენ გავიმარჯვეთ, არჩევნები გაუქმებულია – ერთიდაიგივე რამ არის.

ნაცები, ყოველ ეტაპზე, აგვის-

ობის“ კანდიდატმა? – იმიტომ, რომ „ქართულმა ოცნებამ“ მის საპირფონოდ არ შეაჩრია ისეთი ადამიანი, რომელიც გამარჯვებას შეძლებდა. საქმე ის გახლავთ, რომ „ქართული ოცნების“ მერობის კანდიდატი წალენჯიხელი არ არის, ნაცების წარდგენილი კანდიდატი კი წარმოშობით სწორედ წალენჯიხიდანაა და კიდევ გაიმარჯვა. ამ ტიპის შეცდომები კიდევ იყო. მაგალითად, მე, როგორც მოქალაქეს არც პირველი და არც მეორე ტურის კამპანიის ფარგლებში „ქართული ოცნების“ მომავალი სადებუტატო თუ მერიის კანდიდატი ხალხთან შეხვედრაზე მისული ნაკლებად მინახავს. ასეთი, უშუალო, კონტაქტები ძალიან ცოტა იყო. ამ დროს, მთავარი ეს არის. ამომრჩეველს ტელე-ეკრანიდან ვერ შეაგროვებ, ხოლო შეხვედრებით, გასაუბრებით, გადიმებით, ამას, ადვილად შეძლებ. კახი კალაძეს ამის უნარი აქვს, მაგრამ, რატომღაც ეს შესაძლებლობა არ გამოიყენა. ნაცების მიმართ ხალხის დიდი მიუღებლობა რომ არა, ალ-

ნაცებმაც იგივე შედეგი დადეს, რაც „ქართულმა ოცნებამ“.

„ნაცმოდრაობა“, ახლა, უფრო იმედიანად იქნება, თუნდაც, 2024 წლის საპარლამენტო არჩევნებისთვის. „ქართული ოცნება“, ყოველთვის, კმაყოფილია იმით, რომ იმარჯვებს და მერე, ავიწყდება, რომ ხალხის მხარდაჭერა მომავალ წელსაც დასჭირდება.

– ანუ, ხალხს სათანადოდ ვერ აუხსენს პრობლემის არსი?

– ამ შემთხვევაში, საკითხი ასე არ დგას. განა, რა აუხსნა სააკაშვილმა ადამიანებს ისეთი, რომ დღემდე მისი ერთგული მომხრეები არიან? – ბევრი არაფერი. მან ქარიზმით, ემოციებით, წმინდა ფსიქოლოგიური ტექნიკით შექმნა თავისი ფანატიკურად ერთგული ადამიანების ფენომენი. ისიც, ზომ 9 წელი იყო მმართველობაში. „ქართული ოცნება“ უკვე 9 წელია ქვეყანას მართავს და რატომ ვერ შექმნა თავისი ფანატიკურად ერთგული ადამიანების ფენომენი. პირიქით, ვინც 2012 წელს „ქართული ოცნების“

დატოვებინა ეს არხი. ამას შეცდომად მივიჩნევ. რაც საკუთარი ბრძოლით მოგაპოვებია, იმას არამართო რაციონალური, არამედ სხვა დირექტორებსაც აქვს. შურნალისტებს, გარკვეულწილად, მიანდათ, რომ ეს ქვეყანა მათი შექმნილია, ეს ხელისუფლება მათი მოყვანილია. ნუ დაახლოებით, ისეთივე, ფენომენია, რაც „რუსთავი-2-ს“ ჰქონდა ნაცებთან მიმართებით. „მე-9 არხის“ ასე განიყვება არ შეიძლება. ეს არის ერთგული ადამიანების დაკარგვა. „ქართულმა ოცნებამ“ მისი ერთგული ადამიანები არ შეინარჩუნა და მათზე ადვილად დაიბანა ხელები. ის ფანატიზმი, რაც ნაცებთან დაკავშირებით ვახსენეთ, აქ, საერთოდ არ არის. სწორედ იმიტომ, რომ „ქართული ოცნება“ მომხრეების დაკარგვას ადვილად შეეღობა. უფრო ზუსტად, არც დაუკარგია, მან, უბრალოდ, თავის მომხრეებზე არ იზრუნა.

– ეს არის მიზეზი, რის გამოც მოსახლეობის 50% მეორე ტურზე არ მოვიდა?

– გარდა ზემოხსენებულისა, საკადრო პოლიტიკა, საერთოდ, გადასახდია. მაგალითად, წარმატებული მინისტრი კახი კახიშვილი პოლიტიკიდან გაქრა. რატომ? – ვერ გაიგებ. ჩნდება პესიმისტური კითხვა: „ქართული ოცნება“ უელის თუ არა კადრებს. ანუ, ჰყავს თუ არა მას ისეთი კადრები, რომლებიც მის გარშემო, ბრძოლისუნარიან ადამიანებს შემოიკრებენ. ასეთი პრობლემა დგას. ეს, იცოდა ივანიშვილმა და იმიტომაც თქვა: საკადრო პოლიტიკა გადასახდიაო. მაგრამ მისი წასვლის მერე, არაფერი შეცვლილა. „ქართულმა ოცნებამ“ მეტოქისგან ვერაფერი ისწავლა.

– შონი, ვერც ნაცებმა ისწავლეს ვერაფერი – ისევ გაიბახიან: არჩევნებს აზრი არ აქვსო, გეზი კვლავ რევოლუციისკენ არის, დანაშაულს შეცდომას ეძახიან, დამნაშავეებს – პოლიტპატიმრებს.

– ასოლოტურად გეთანხმებით. ისეთი ოპოზიცია გვეყავს, „ქართულმა ოცნებამ“ მეტი რა უნდა ინატროს. ნაცებმა ვერც ვერაფერი ისწავლეს და ვერც ვერაფერი გაიგეს. თქვენი კითხვები „ქართული ოცნებისკენ“ იყო მიმართული და აქცენტიც მასზე გააკეთეთ, თორემ „ნაცმოდრაობაზე“ თუ ვიკითხავთ იგივეს, აქ, უკვე მხოლოდ შეცდომებზე როდი გვექმება სასაუბრო. მათი შეცდომებიც და დანაშაულობებიც გაცილებით შთამბეჭდავია. ძველი სახეები არც ნაცებთან იცვლება, ასევე, უცვლელია რიტორიკა, მიზნები – ივანიშვილზე გამოდებით საუბარი და მასთან დაპირისპირება ოპოზიციის ძირითადი ლაიტმოტივია. არადა, წესით, იგი, ქვეყნის ალტერნატიულ განვითარებას უნდა გვთავაზობდეს და არა მართო ჭიდაობის სურათს.

– ოპოზიციის გვემეზზე რას იტყვით?

– 7 საათზე ხალხი გვემის გასაცნობად რუსთაველზე დაიბარეს, თუმცა, ჯერჯერობით, ვერაფერი გაკვივთ. გრანდიოზული გეგმა აისახა ფრაზაში – ფართომასშტაბიან მიტინგს ვაწყობთო. ეს კინო უკვე ნანახი გვაქვს. ვხედავთ, რომ „ნაცმოდრაობას“ გრანდიოზული მიტინგის მოწყობა ძალიან უჭირს. კარგით, ვთქვათ, მოაწყვეს, მერე, რა ხდება? ამ ყველაფერზე არსებობს სახელმწიფოს პასუხი – გადააბიჯებ კანონს და შესაბამისად მოგექცევიან.

– ოპოზიციის გვემეზში მიშას როლს სად ხედავთ?

– ჯერჯერობით, ვერ ვხედავ. მიშას თემსთან დაკავშირებით, ბევრი რამ გაუგებარია. არჩევნები დამთავრდა და მისგან არაფერი ისმის. მე, მკაფიოდ ისიც არ ვიცი რატომ ჩამოვიდა და ჩაჯდა ციხეში თავის ნებით. ციხე რომ არ ასცდებოდა, ეს ზომ გამოტანილი განაჩენებიდან ცხადი იყო. დანარჩენი, რატომ არის იქ და რას აპირებს, ბუნდოვანია.

– გვარამიამ, არჩევნების დღეს ვიღო დააწესა – ვინც დარღვევების ფაქტებს მომიტანს ათას ლარს მივეცემო. აბა, დამკვირვებლები აღარ ყოფილა საჭირო?

– დიახ, არჩევნებს უამრავი დამკვირვებელი ესწრებოდა, მათ შორის, უცხოეთიდან და გაუგებარია გვარამიას რა უნდოდა. მოსახლეობაში იმის დაძახება: არიქა, გაყალბების ფაქტები მომიტანეთო, სხვა რომ არაფერი ვთქვა, მინიმუმ, არასერიოზული საქციელია.

ტოს ომიდან მოყოლებული, მუდმივად, პარადოქსულ ფრაზებს ამბობენ, რაც ყოველგვარ საფუძველს მოკლებულია. ჩნდება კითხვა: ადეკვატური ზროვნების უნარი რატომ არ აქვთ. მათ ზომ სხვა სათქმელი არაფერი აქვთ გარდა იმისა, რომ არჩევნები გაუქმდა. ასე, რომ ოპოზიციის რიტორიკაში ბევრი დამაფიქრებელი, წამყვანი ელემენტია. სწორედ ასეთი ელემენტების სიჭარბე არის ერთ-ერთი მიზეზი იმისა, რომ მათი მხარდამჭერების რიცხვი საგრძნობლად კლებულობს.

– როგორ შეაფასებთ არჩევნების მეორე ტურს?

– არჩევნების შედეგები ბევრ რამეზე მეტყველებს. 2012 წლიდან მოყოლებული „ნაცმოდრაობა“ გავლენებს სულ უფრო და უფრო კარგავს, რასაც ახლაც ჰქონდა ადგილი. მიუხედავად იმისა, რომ თითქოს, ყველგან მაღალი შედეგები აჩვენებს, ნუ დაგვაიწყდება, რომ არჩევნები რამდენიმე მხარის ერთმანეთთან ბრძოლაა. ერთმა მხარემ შეიძლება მომგებიანი სიტუაცია მოიხელთოს არა იმის ხარჯზე, რომ თავად გახლავთ მოგების უნარის მქონე, არამედ იმით, რომ მეტოქე შეცდომებს უშვებს. ასეთი ელემენტები, ამ არჩევნებზეც გამოიკვეთა. მაგალითად, ამ კუთხით, საინტერესოა წალენჯიხის თემა. ნაცები გაჰყვრიან: „ქართულმა ოცნებამ“ ბევრი ეცადა, მაგრამ წალენჯიხაში გაყალბება ვერ შეძლო. თუ მმართველ ძალას ხმების გაყალბება სურდა, განა, წალენჯიხა ასეთი რა გახდა, რატომ გაუძნელდებოდა?! იცით, რატომ გაიმარჯვა წალენჯიხაში „ნაცმოდრა-

ბათ, ამ შედეგის მიღება „ქართულ ოცნებას“ გაუჭირდებოდა. თუნდაც იმიტომ, რომ მან იმ წლებს გადააჭარბა, რაც ქართულ სინამდვილეში პარტიის ხელისუფლებაში ყოფნით განისაზღვრება. ამდენი ხანი, სხვა პარტიებს, ძალაუფლება არ ჰქონიათ. მოსახლეობას, შეიძლება, მოყირჭება დაეწყოს. ამიტომ, საიხლე უნდა შესთავაზო, თუმცა მსგავსი არაფერი ჩანს.

„ნაციონალები“, ამ არჩევნებში, შედეგებით „ქართული ოცნების“ ფალავენებს ძალიან მიუახლოვდნენ. მახსოვს, ადრე, საპრეზიდენტო არჩევნების მეორე ტურის წინ, ივანიშვილმა ხალხს მიმართა და დაჰპირდა: საკადრო პოლიტიკას შევცვლითო, ასევე, გაგაანალიზებთ შეცდომებს და მათი გამოსწორების გზებს დავსახავთო. თუმცა, ამ მიმართულებით, არაფერი გაკეთებულა. პროცენტული მაჩვენებლების სხვაობას, საკმაოდ დიდი მნიშვნელობა აქვს. ძალიან მცირე განსხვავება ქმნის იმის განცდას, რომ

გვერდით იბრძოდა, ყველაზე მეტად გარიყული სწორედ ისინი აღმოჩნდნენ. პრობლემის ნათელი ილუსტრაცია გახლავთ ტელეკომპანია „მე-9 არხი“. ყველას გვახსოვს, 2012 წელს სააკაშვილთან დაპირისპირება მხოლოდ პოლიტიკურ ხასიათს არ ატარებდა, იქ, რისკის ქვეშ ადამიანების სიცოცხლე იდგა. ბრძოლის ერთ-ერთი მთავარი ზახი შურნალისტებზე გადიოდა. მათ გადაიტანეს ბრძოლები იმისთვის, რათა მყურებელს „ნაცმოდრაობის“ რეალური სახე დაენახა და შედეგად, „ქართულმა ოცნებამ“ კიდევ გაიმარჯვა. შემდეგ, ივანიშვილმა განაცხადა: უხერხულია პრემიერ-მინისტრს საკუთარი ტელევიზია ჰქონდესო და დახურა. შურნალისტები რომელთაც ამ ბრძოლაში დიდი გამოცდილება ჰქონდათ, გაიფანტნენ – ზოგი შერჩა შურნალისტისკაცს, ზოგი – საერთოდ, გაქრა. ტელევიზიის დახურვიდან ერთ თვეში ივანიშვილი პრემიერობიდან გადადგა. თუ გადადგომას აპირებდა,

თამარ შველიძე
555 23 28 24

„საერთო გაზეთის“
სტუმარია მხატვარი
ნიკოლოზ შინგაძე:

— ბატონო ნიკოლოზ, იფავეთ არჩევნებზე, რას მიეცით ხმა?

— რა თქმა უნდა, ვიყავი და ჩემი მოქალაქეობრივი ვალი მოვიხადე. პირველ რიგში, ხმა მივეცი აღმშენებლობის გაგრძელებას, სტაბილურობას, მშვიდობას. სწორედ ეს გახლავთ გარანტი, აუცილებლობა იმისა, რომ ქვეყანაში კეთილდღეობა, განვითარება გაგრძელდეს.

— რა შეცვალა თვითმმართველობის არჩევნებმა, როგორ საქართველოში გაიღვიძა ერმა 31 ოქტომბერს?

ჩვენო კომისიის მონაცემებიდან ამკარა გახდა, რომ „ქართულმა ოცნებამ“, ერთის გარდა, ყველა მუნიციპალიტეტში გაიმარჯვა. ეს დიდი წარმატებაა. სხვათა შორის, ოპოზიციაც საკმარისად არის საკრებულოებში წარმოდგენილი და თუ ქართველი ხალხისთვის რამის გაკეთება სურთ, ქუჩა-ქუჩა სირბილს სვობს საქმეს მიხედონ. სხვათა შორის, ეგზიტპოლები ბევრ ქვეყანაში აკრძალულია. ეს გახლავთ არჩევნებიდან გამოსული ხალხის გამოკითხვა. გამოკითხვა თუ კეთილსინდისიერად ჩატარდება, წინასწარი საარჩევნო შედეგებიც სახეზე იქნება. თუ და-

დელ არჩევნებზე საუბარი მართლა დასრულდა?

— რა თქმა უნდა. ეს საუბრები დასრულებულია. „ქართულმა ოცნებამ“ 47% აიღო. ვიმეორებ, ეს დათქმულზე ბევრად მეტია.

— მიუხედავად ყველაფრისა, ნაცებს ნახევარ მილიონზე მეტი ამომრჩეველი ჰყავს. ეს რა კატეგორიის ხალხია?

— არ ვიცი, ვერ გეტყვი. ამ ხალხის, საერთოდ, არ მესმის. თუმცა, საზოგადოების ეს ნაწილიც არსებობს, ასეთია მოცემულობა. ჩემი აზრით, ეს ხალხი რამდენიმე კატეგორიად იყოფა, მათ შორისაა, რევანშისტები, მათთან

„ქართულმა ოცნებამ“ ღია კარის პრინციპით უნდა იმოქმედოს და ხალხი აქტიურად ჩართოს ქვეყნის პარტიზაში

— იგივე საქართველოში გავიღვიძეთ, რაც გუშინ იყო. თუმცა, ხალხმა, კვლავ, ღირსეული არჩევანი გააკეთა, ხმა განვითარებას, წინსვლას მისცა. მომდევნო სამი წელი ქვეყანაში არჩევნები აღარ იქნება და ვფიქრობ, დადგა დრო მანდატი, რაც „ქართულ ოცნებას“ ხალხმა მისცა, სწორედ მათი პრობლემების მოგვარებით გაამართლონ. უამრავი რეალური პრობლემაა. როგორც იქნა, საარჩევნო ისტერიკა დასრულდა. ახლა, წინ გვაქვს სამი წელი, რათა ხელისუფლებამ ხალხის რეალურ პრობლემებზე იზრუნოს, რაც ქვეყანაში დაგროვდა პანდემიის, ეკონომიკური მდგომარეობის, საგარეო თუ საშინაო კუთხით. მოკლედ, მთავრობამ ყველანაირ რესურსს მობილიზება უნდა გაუკეთოს და ხალხს მიხედოს. დროა, ორიენტირი საქმის კეთებაზე ავიდეთ. მჯერა, ქვეყანა, ამ სამ წელიწადში საგრძობლად წინ წაიწეოს.

— პრობლემები ბევრიაო — ახსენეთ. რას ურჩევთ ხელისუფლებას: რით დაიწვოს შეცდომების გამოსწორება?

— არჩევნების შემხედვარე, ვფიქრობ, „ქართულმა ოცნებამ“ აქტიური საზოგადოებრივი პოლიტიკა უნდა აწარმოოს. აუცილებელია ხალხთან მჭიდრო კონტაქტი, ღია კარის პოლიტიკა და ა.შ.

— არჩევნების დღეს, ტელევიზიების მიერ დაკვეთილი ეგზიტპოლები, ყველა არხზე, სხვადასხვა შედეგს აჩვენებდა. რასთან გვაქვს საქმე?

— საქმე გვაქვს იგივე შემთხვევასთან, რაც პირველი ტურის დროს იყო. ამ აფსურდულ ციფრებს ის ტელევიზიები აქვეყნებენ, რომელთათვისაც სიმართლის თქმა უცხო ხილია. ამიტომ, ეგზიტპოლებზე საუბარი არც ღირს. საარ-

ვაკვირდებით, ჩვენთან „გორბის“ მიერ ჩატარებული ეგზიტპოლები, რასაც „იმედის“ ტელევიზია უკვე თავს, რეალურ ციფრებს ემთხვევა.

— უკვე საშაფირო თემად იქცა: ერთ ტელე-არხზე კალაპე იმარჯვებს, მეორეზე — მელაია.

— ასე გაგრძელება აღარ შეიძლება. ამ ვითარებაში იქამდე ვიქნებით, სანამ ოპოზიციამ და მისი სატელიტი ტელევიზიები ცრუ რეალობაში ყოფნას არ დაასრულებენ. ისინი ხომ მოდელირებულ სამყაროში არსებობენ. ქართველი ხალხი სხვა რეალობაშია, ოპოზიციამ და მისი ტელევიზიები კი — სულ სხვა.

„ქართულმა ოცნებამ“ ხმების 47% მიიღო. ოპოზიციამ ამბობდა: „ქართული ოცნება“ 43%-საც ვერ გადალახავს და ვადამდევი არჩევნების დანიშვნა მოუწევს, მაგრამ ასე არ მოხდა. ხელახალ არჩევნებზე საუბარი, დასრულებულია. მეორე ტურში დიდი უპირატესობით მოვიგეთ. ქართველმა ხალხმა ხმა მისცა „ქართულ ოცნებას“ ანუ, სიმშვიდეს და ქვეყნის განვითარებას. ამიტომ, „ქართულმა ოცნებამ“ ახლა, უნდა იყოფოდეს და ხალხის საკეთილდღეოდ იმუშაოს.

— ანუ, თქვენი აზრით, ვადა-

აფილირებულნი, ნაწილიც ბელადომანით არის შეპყრობილი, რის გარეშეც ვერ ცხოვრობს. საზოგადოების ეს ნაწილი, სამწუხაროდ, ჩვენს გვერდით ცხოვრობს, ჩვენი ქვეყნის მოქალაქეები არიან. ასეთია დემოკრატიული წყობა — ყველას აქვს უფლება საკუთარი შეხედულება გამოხატოს. თუმცა, ნაცების რიტორიკა წლებია არ იცვლება. დამტკიცდა, რომ საპარლამენტო არჩევნები დემოკრატიულად ჩატარდა, მაგრამ ოპოზიციამ მინც თავისას გაიძახოდა. ახლა, „ეუთო ოდირმა“ დადო დასკვნა, რომ არჩევნები პატარ-პატარა გადახრებით ჩატარდა, მაგრამ ეს საერთო სურათს ვერ ცვლის. ამის მერე თეთრზე სავსე მტკიცება უაზრობაა. თუმცა, ოპოზიციამ მინც პატარა ბავშვებივით დარბის და ერთიდაიგივეს გაიძახის. იყვირონ და იყვენენ, მთავარია, ქვეყანაში მოვლენები როგორ განვითარდება. იცი, რას ვფიქრობ? ნაცების გამონათქვამების, ზოგადად, პოზიციის ტირაჟირებას პრესამ, ტელევიზიამ თავი უნდა დაანებოს და ქვეყნის ნამდვილი პრობლემატიკის გამშუქებაზე გადაერთოს. არ შეიძლება საქართველოში საინფორმაციო ველი „ნაციონალების“

დღის წესრიგით იყოს დაკავებული — რას იტყვიან, რას გააკეთებენ და ა.შ. ეს ქართველ ხალხს არ აინტერესებს.

— ზემოთ ახსენეთ: ხალხს შეგარძნება უნდა გაუზნდეს, რომ ქვეყნის აღმშენებლობის მონაწილეაო. ეს როგორ მოხერხდება უფრო კონკრეტულად რომ გვითხროს?

— დიახ, როგორც აღვნიშნე: „ქართულმა ოცნებამ“ საზოგადოებრივი პოლიტიკის ფლანგი უნდა გააძლიეროს. ეს მთელი მეცნიერებაა. არსებობს ამის მიღწევის მთელი რიგი კონცეფციები, პროგრამები, რასაც ჩვენი დასავლელი მეგობრები თავიანთ ქვეყნებში წარმატებით ახორციელებენ. უნდა მოხდეს პროფესიულ კავშირებთან შეხვედრა — ფერმერებთან, ბიზნესმენებთან, ხელოვანებთან, სოფლებში, ქალაქებში ინიციატივების წამოღება და გაცვლა. ხელისუფლებამ ღია კარის პრინციპით უნდა იმოქმედოს. პარტია შემდეგი მიმართულებით უნდა მუშაობდეს: ადამიანებს უნდა გაუზნდეთ განცდა, რომ ქვეყნის აღმშენებლობის მონაწილენი არიან. ეს ფლანგი გასაძლიერებელია. ახალგაზრდებთანაც ბევრი სამუშაოა. ყველაფერი ხომ მომავალი თაობისთვის კეთდება, რათა მათ თავიანთი ქვეყნის სიყვარული, მისთვის შრომა გააკეთებონ. ამას, ყურადღება უნდა მიექცეს. საზოგადოებრივი ჯგუფები უნდა შეიქმნას. შედეგად, ხელისუფლება ხალხთან დისტანცირებული აღარ იქნება. მართლ არჩევნების წინ კი არ უნდა შეხვედნენ მოსახლეობას და მათ პრობლემებს ერთჯერადად გაეცნონ, არამედ ეს მუდმივი

პროცესი უნდა იყოს. ამით, ადამიანებს პოლიტიკური სამყაროსგან უფრო ნაკლები დისტანცირება ექნებათ დიახ, მოსახლეობასთან მჭიდრო კონტაქტია საჭირო. არ შეიძლება არჩევნებიდან არჩევნებამდე ხალხსა და მმართველ პარტიას შორის ბზარი გაჩნდეს. ხომ ვხედავთ, ამას რაც მოჰყვება — ამომრჩევლის 50% არჩევნებზე არ მოდის. ზუსტად ამ ადამიანებს უნდა გაუზინონ განცდა, რომ ჩვენს ბედს რაც ეხება იმას მოუხმენენ, ხალხთან მეტი მუშაობაა საჭირო. რეალობიდან უნდა გამოვიდეთ. ქართველებმა მითებით ცხოვრებას უნდა გადავივიდეთ. მითი კარგია ლიტერატურაში. ამის განხორციელება ხელუბრაკაპიწებულ შრომას მოითხოვს.

— გეთანხმებით, ეს ბზარი დროულად უნდა ამოიყოს, რათა ნაპრაღად არ გადაიზარდოს?

— დიახ, ასეა. ყოველ შემთხვევაში ბზარი ისე მაინც უნდა ამოიყოს, ადამიანებს გაუზნდეთ განცდა, რომ მათაც რაღაც ფუნქცია აქვთ. ქვეყნებს ხალხი აშენებს და არა მთავრობები. მთავრობა, უბრალოდ, ხელს უწყობს ინიციატივებს. ხალხს უნდა გაუზნდეს განცდა, რომ რაღაცის გაკეთება შეუძლია არამარტო საკუთარი ოჯახისთვის, არამედ ქვეყნისთვისაც. ასე, ერთიანობის, თანადგომის, ქვეყანაზე ზრუნვის გრძნობა ძლიერდება. ერთიანობისთვის ეს მნიშვნელოვანია. ასე, პოლარიზაციის შემცირებასაც ხელს შეუწყობს.

— მაინც, როგორ ფიქრობთ, რატომ ვერ ვინარჩუნებთ სტაბილურობას?

— პირველ რიგში, უნდა გავიზაროთ: რამდენად მნიშვნელოვანია ერთიანობა. ერთი ქვეყანა გვაქვს, ყველანი საქართველოს მოქალაქეები ვართ და პოლიტიკის გამო ერთი ასე არ უნდა იყოფოდეს. არეულობით, დაპირისპირებით, პოლარიზაციით ხომ ჩვენი რეალური მტერი სარგებლობს. ოდესმე, ხომ უნდა ვისწავლოთ ქართველებმა ჭკუა. ჩვენ, ერთი ქვეყნის შვილები ვართ და ისეთ თემებში, რაც ქვეყნის ბედს ეხება, ერთიანობა გვმართებს.

თამარ შველიძე
555 23 28 24

ძვირფასო მეგობრებო, თანამემამულენო, მაშინ, როცა მე და თქვენ სამშობლოს წარსულზე, ამჟინა და მომავალზე ვფიქრობდით, თურმე ვიღაც ბოგანოები, ციხეში მოთქმით მტირალ სააკაშვილის ხელის ბიჭები, მანქურთები, უსახო მოლაღატეები ხელისუფლების დამხობას, საპატიმროდან თავიანთი ბელადის გამოყვანას, ხელში ძალაუფლების აღებას და შემდეგ ირაკლი ღარიბაშვილის სახლში ყავის დაღვევას გეგმავენდნენ. ეს ყველაფერი ჩვენს თავზე ხდებოდა არჩევნების მეორე ტურის წინა დღეებში.

დემოკრატიული გადაწყვეტილება

მეგობრებო, თანამემამულენო, ბარემ აქვე მოგახსენებთ, რომ ვინაიდან ჩვენში არნახული დემოკ-

რატიაა (არ ვხუმრობ!), გამოსადიებელი საქმის ფიგურანტებმა, რომლებიც მოწმეების სახით დაბარეს გამოკითხვაზე, საგამოძიებო ორგანოში გამოცხადებაზე უარი თქვეს. ამიტომ ისინი, კანონმდებლობის შესაბამისად, გამოიკითხებიან სასამართლოში.

თქვენ არ ვიცი და მე ვერ ვეცადებ ვინაა და ვინაა პავლოვიჩი... თან წარმოვიდგინე, როგორ მოიქცეოდა, დაკითხვაზე დაბარებულებს რომ ეთქვათ, ხოში გვაქ და არ მოვალთ, თუ გინდათ, სასამართლოში დაგვისვით შეიკითხები, თუ არა და „ნა ხუი“-ო!

ვინ არიან ეს ე.წ. ფიგურანტები, სინამდვილეში კი ქვეყნის მტრები, ანუ მოლაღატეები?

ერთ-ერთი მათგანი, ბესიკ წერეთლიანი, რომელიც ყველაზე ბევრს ლაპარაკობს, თურმე 2008-2012 წლებში იყო ლტოლვილთა და განსახლების მინისტრის მოადგილე. ახლა არის „ნაციონალური მოძრაობის“ პოლიტსაბჭოს წევრი. როდესაც ხელისუფლებაში „ქართული ოცნება“, მოვიდა, საკითხიც კი დამდგარა მისი დაწინაურებისა, ანუ გამინისტრებისა, მაგრამ ჩაიშალა. როგორც ჩანს, ვიღაცამ იცოდა, რა „ბაგაჟის“ პატრონი იყო. წერეთლიანი აცხადებს, რომ სახელმწიფო უსაფრთხოების სამსახურის მიერ გამოქვეყნებული ჩანაწერები მხოლოდ იმას მოწმობს, რომ მას 24 საათის განმავლობაში უსმენენ. თქვენ გგონიათ, ის ან უკან იხევს? არა, პირიქით, აქეთ აქვს პრეტენზიები:

„დაიხ, ისეთ საზიზღარი მეთოდებით გააყალბებენ არჩევნებს, რომ იმ 70 ათას კაცს, რომელიც იდგა თავისუფლების მოედანზე, მოუწევს იმ არჩევანის დასაცავად გამოსვლა ამაზე შეიძლება ყოფილიყო საუბარი, ერთადერთი, მეტი არაფერი“.

მართლაც გასაცარი დემოკრატიაა ჩვენში (არ ვხუმრობ), ტიპი სახელმწიფო გადატრიალებას გეგმავს, ჩანაწერები არსებობს, მტკიცებულებები და იხანის, დაკითხვაზე არ მივაღ, დიახაც, არჩევნებს რომ აყალბებენ, ვერა საჭირო, აბა რა გგონიათ? სახელმწიფო გადატრიალების მეორე მოსურნე გახლავთ გიორგი შერვაშიძე, რომელსაც ახალგაზრდა ნაბიჭვარს ეძახიან, „დაიხავი არჩევნები“-ის თუ რაღაც ამგვარი სირობის დამფუძნებელი, ჟორიკა რურუას ძმაცა.

ზვიად გვახარია

ალექსანდრე ლაშვილი

გიორგი შერვაშიძე

სახელმწიფო გადატრიალების და მიხეილ სააკაშვილის გათავისუფლების გეგმა გაუიფრულო!

სამსახურის მიერ გავრცელებული აუდიო ჩანაწერიდან:

ბ. წერეთლიანი: ჩვენ იცი რა უნდა გავაკეთოთ? არჩევნების დღეს, კეთილი უნდა ვინებოთ, მე მეუბნება, კეთილი უნდა ინებოთ, სახლში ყველას უნდა დაემშვიდობოთ, მოხვიდეთ და თუ საჭირო იქნება, თავიც გაატეხინოთ. როგორც კი კიდევ ერთი აქცია იქნება ციხესთან, ვერ ვე შევიკრიბებით, მივალთ ღარიბაშვილის სახლთან, გაფრთხილება უნდა იყოს ღარიბაშვილის და ჯანდაცვის მინისტრის და იუსტიციის მინისტრების და სამი ლოკაცია უნდა იყოს. თავისი მეგაფონებით ესეიანი უშუალოდ აღმასრულებლები, რომლებიც გადაწყვეტილებებს ღებულბენ. ციხეს ვერ აიღებ, ერთადერთი გზაა, ამას ჭირდება პარტიის რესურსი, გუშინ გეჭონდა ამაზე საუბარი, მაგრამ არ ვიცი როგორ გადაწყდება. ეს არის-მიყვან მანქანებს, 100-150 მანქანა, მიყვან, ჩაკეტავ. გლდანის ციხის ირგვლივ რაც არის გზები, უბრალოდ მანქანებით უნდა ჩახერგო. ერთი 500-600 კაცი სჭირდება მობილიზებული. ვერ იზამენ ვერაფერს. როგორც კი დაჭირდება გადაყვანა, მერე გადაიყვანენ კლინიკაში. მე დარწმუნებული ვარ ამაში, რომ ჩვენ მაინც „მაიდანის“ გაკეთება მოგვიწევს ბოლოს

იმითომ, რომ ესენი არჩევნებით არსად არ წავლენ, თუ არ ჩამოიშალა სისტემა, აქამდე უნდა მიიყვანო პროცესი. ამით იმდენად საზიზღარი მეთოდებით მოუწევთ მეორე ტურის გაყალბება, რომ ჩვენ ქუჩაში მოგვიწევს გამოვარდნა.

ქუჩაში რომ გავალთ, რომ წავა ეს პროცესები, ამის მართვა შეუძლებელია, წვრილმანების დონეზე, თორემ გლობალურად შეიძლება მართო პროცესი ქუჩაში, მაგრამ წვრილმანებში ვერ მართავ და

იქ ერთი ადამიანი, ორი და სამი ადამიანი დაზიანდება, მერე უკვე პროცესი წავა უმართავი. ჩვენ ყველაფერი გავაკეთეთ 30-სთვის, ეს ადამიანი დათმობას არ აპირებს და ჩვენ მართლები ვიქნებით ყველასთან. ეს ორი ამოცანა გვაქვს. ესლა მინდოდა, მზად ვართ ამისთვის, რომ დღეს კი არ მიუვარდეთ ღარიბაშვილს, უბრალოდ გამოვიდეთ, დადგეთ და ვუთხრათ, რომ კიდევ ერთი კონტრაქტია იქნება, ასეთი ნაგვის, რომელიც იქ არის და შენს სახლთან 11 საათამდე, რომ მოვალთ 5 საათზე, არც შენ, არც შენს ცოლ-შვილს და არც შენს სამეზობლოს ცხოვრება აღარ გექნებათ. მოვიტან მეგაფონს, ვიყვირებ, გლანდავ, გაფრთხილებ. გლდანის ციხესთან მანქანებს დავაყენებთ, ნიკა რომ ლაპარაკობს ესლა, გვარამია, „რუსთავი 2“-ის ეზოში დამეგებს ვათენებდით. ოფისში რომ ვიჯექით დღე და ღამე, იქ ვერ დავედებით მანქანებში ორისამი დღე? 70000 კაცი რომ გვედგა იქ, ვეუბნებოდი, რომ ხვალამდე მივცეთ ულტიმატუმი, თუ არა და კანცელარიას მივადგეთ, პა 70000 კაცი, პა მიკროფონი და მართო, მითხრა, პასუხისმგებელი შედეგებზე შენ იყავი. იმ 70000-დან 7000 ხო მაინც დარჩებოდა ჩვენთან ირი გიფი. მაგრამ ესლა უფურე, რა სიტუაციაა, ორი ომი მაქვს გამოვლილი და აკობშიც რომ ზიხარ, მაშინაც რომ ისროლო, ბრძანებას ელოდები. ბრძანების გარეშე ომის დაწყება კატეგორიულად... მე ამას ვერ ავიღებ საკუთარ თავზე. იმისი პირდაპირი ბრძანების გარეშე, რომ შენ ეს უნდა დაიწყო და გააკეთო და როგორც კი ეს მითხრა... „ვისო“, დამთავრებულია რა... ორი კაცი რომ მოკვდეს, რომ გამოვიდეს მერე ის და გითხრას, რომ შენ, შვილო, კამანდა გქონდა ჩემგან? ეს რომ გააკეთე, ვინ გითხრა ამის გაკეთება?

დაუდგენელი პირი: მე ბატონ მიხეილთან ვმუშაობდი თანამემამულენო, კვირიაა იყო შს მინისტრი, ბატონიონზე ცხოვრობდა ეს კაცი, იჭერდა და მერე მე-ნ სართულიდან ყრიდა ახალგაზრდებს. ერთ დღეს გავიგე, რომ მისი შვილი ვიღაცა გამწარებულმა მოკლა ჩანგლებით, ანუ რისი თქმა მინდა, ყველა, ვინც კარგად ცხოვრობს დღეს, არ არიან დაცულები, თუ აირია ქვეყანა და შეუქცევადი პროცესები წავიდა, აი ესეც უნდა ვუთხრათ და გავაგებინოთ, რომ წამოვიდნენ 30-ში და აღარ შემოხაზონ.

გ. შერვაშიძე: დაუფრულებით ღარიბაშვილს სახლში ყავის დასალევა.

დაუდგენელი პირი: თუ გადაიყვანეს იქ ციხის საავადმყოფოში, რას ვაკეთებთ? შტურმი მაშინ. აბა, სხვა რა? აუცილებლად. შტურმის გარეშე გამოსავალი არ არის. აბა, როგორ გინდათ თქვენ, უსისხლოდ შედეგი დამდგარა?

ბ.წერეთლიანი: ისეთი უმართავი პროცესები წავა ქვეყანაში...

დაუდგენელი პირი: დაიწყება ამ ბანდორომირებების, ავაზაკების თარეში.

ამილორავა: „მხედრონი“ მონაგონი იქნება მერე.

დასკვნა

მეგობრებო, თანამემამულენო, ამათი უტვინი ლაპარაკის ბოლო ნაწილს დაუკვირდით... იციან, რაც მოჰყვება არეულობას და მაინც ფიქრობენ, ეს გააკეთონ, ანუ სახელმწიფო დაამზონ, ღარიბაშვილის სახლში ყავის დასალევადა ავიდნენ და ასე შემდეგ. ყავის დალევაში რაც იგულისხმება, ხომ ხვდებით?

დაუფრუდათ, ეს ყავითა „პაწროიტები“ მართლა ავიდნენ ღარიბაშვილის სახლში ყავის დასალევადა, მერე? ხომ გაიგებებს ხალხი წიხლქვეშ, ხომ დაიწყება ბრძევების გასამართლება ლინჩის წესით? უსისხლოდ შედეგი როდისმე დამდგარა? ამბობს ერთი. მაინც და მაინც სისხლი უნდათ, ესენი სისხლის სუნზე ცოცხლდებიან. მერე გამოეთრევიან ხოლმე და... გამოვსწორდით, ჩვენ ნათელი მომავლისთვის ვიბრძვით. ვიცით ამითი „ნათელი“ მომავალი, მაღლობა, „პაშლი ანი ნა ხ.ი.“!!!

გელა ზემელავაძილი
555 48 48 61

რატომ გვაყრის თვალში ნასარს მუფე ნიკოლოზი და რატომ ჰგონია, რომ საქართველოში მხოლოდ მონაბაჩლები და სულელები ცხოვრობენ?

დიდი ხანია, მეუფე ნიკოლოზის (ფაჩუაშვილი) სატელევიზიო გამოსვლებს თუ საგაზეთო ინტერვიუებს თვალს ვადევნებ და, სიმართლე გითხრათ, მის მიმართ, როგორც განსწავლული და ერუდირებული პიროვნების მიმართ, პატივისცემით და ნდობით ვიყავი განსწავლული, მაგრამ ბოლო ხანებში სააკაშვილთან დაკავშირებით გამოთქმული მოსაზრებების შემდეგ ამ ადამიანისადმი პატივისცემაც დაკარგე და ნდობაც.

პრობლემა ის კი არ არის, მეუფე ნიკოლოზი სააკაშვილს რომ ესარჩლება და ექომბავება — მას, ცხადია, სრული უფლება აქვს, განსაცდელში ჩაგარდნილ ადამიანს, ვინც უნდა იყოს იგი, გამოეხსნა და დაეხმაროს, სულიერად გაამხნევოს და გვერდით დაუდგეს.

ამის გამო მეუფე ნიკოლოზს ვერაფერს უსაყვედურებს, მაგრამ, როდესაც სასულიერო პირი აშკარად დემოკრატიული განცხადებით მთელი ერის შეცდომაში შეყვანას და მის გაბრყველებას ცდილობს, ეს უკვე უპატიებელია.

მე არ ვიცი, რა საფუძველი

— ახალი ხელისუფლებები მათ წინამორბედ ხელისუფლებებს გაასამართლებენ და ქვეყანა მუდმივი დაპირისპირების რეჟიმშიდან ვერ გამოვა, ამიტომ საჭიროა, წინა ხელისუფლებისა და ამჟამინდელი ხელისუფლების წარმომადგენლები დასხდნენ მოლაპარაკების მაგიდასთან და შეთანხმებას მიაღწიონ — ასეთია მეუფე ნიკოლოზის მოსაზრებები სააკაშვილის გათავისუფლებასთან დაკავშირებით.

დავიწყებ იმით, რომ მეუფე ნიკოლოზის პირველი „არგუმენტი“, რომ სააკაშვილს განსაკუთრებული არაფერი ჩაუდენია და ყველა ხელისუფალი იმას აკეთებს, რასაც სააკაშვილი აკეთებდა, სრული სიცრუე და დემაგოგიაა.

არ ვიცი, რომელი დროიდან და რომელი ეპოქიდან იწყებს მეუფე ნიკოლოზი ათვლას, მაგრამ დემოკრატიულობის პრეტენზიის მქონე სახელმწიფოში ქვეყნის იმ მეთოდებით მართვა, როგორც სააკაშვილი მართავდა, აბსოლუტურად მიუღებელი და არანორმალური მოვლენაა.

ცხადია, სააკაშვილს არა მარ-

საკაშვილი შევარდნადის გარეგნულად, მისი სამართლებრივი დანაშაულებების, მის მიერ ქვეყნის მართვად დატოვებული „პრინცი“ და მათი ერთდროულად გასამართლება სულაც არ არის ცუდი იდეა.

პოლემიკის ეშში შესულ მეუფე ნიკოლოზს ზოგჯერ ავიწყდება, რომ მეუფე და ისე ლაპარაკობს, როგორც ენმ-ის აქტივისტი, რომელსაც მიზნად დაუსახავს, რაღაც უნდა დაუჯდეს, გაათავისუფლოს ციხეში გამოკეტილი თავისი საყვარელი ბელადი და ამ „დიადი“ მიზნის მისაღწევად არაფერს თავი არაფერს შეცდომაში შეყვანას, ფაქტების იგნორირებას, სააკაშვილის მიერ ჩადენილი უმძიმესი დანაშაულების „გაპუსტიკებას“, მოკლედ რომ ვთქვათ, ისე იქცევა, როგორც არ უნდა იქცეოდეს საეკლესიო პირი, მით უმეტეს, ერთ-ერთი ეპარქიის სულიერი წინამძღოლი.

მეუფე ნიკოლოზი პატრიოტის მანტიას ირგებს და გვარწმუნებს, თითქოს სააკაშვილის კი არა, ქვეყნის ბედი აწუხებს, თითქოს ქართული სახელმწიფოს ინტერესებისთვის იღვწის და სააკაშვილის გათავისუფლებას იმტომ ითხოვს, რომ ეს თურმე ხელს შეუწყობს ეროვნული თანხმობის, დიდი ეროვნული შერიგების მიღწევას.

გამორიცხავთ თქვენ, მეუფეო, სააკაშვილის გათავისუფლებამ დიდი ეროვნული შერიგება კი არა, დიდი ეროვნული დაპირისპირება გამოიწვიოს?

ეს რომ მოხდეს, თქვენ როგორ ფიქრობთ, როგორი და რანაირი იქნება თქვენი წილი პასუხისმგებლობა მომხდარის გამო?

ვაპატიოთ, მიგუტევათ, მოგვიწოდებთ თქვენ, მეუფეო, რისი წინააღმდეგეც მე, პირადად, ნამდვილად არ ვარ, მაგრამ, ამ კონკრეტულ შემთხვევაში, მხოლოდ პატივსაცემად და მიტევებაში არ არის საქმე და არ შეიძლება თქვენ ეს არ იცოდეთ.

ადამიანს შეიძლება აპატიო მამინ, როცა ის ჩადენილ საქციელს გულწრფელად ნანობს და პატივსაცემად ითხოვს.

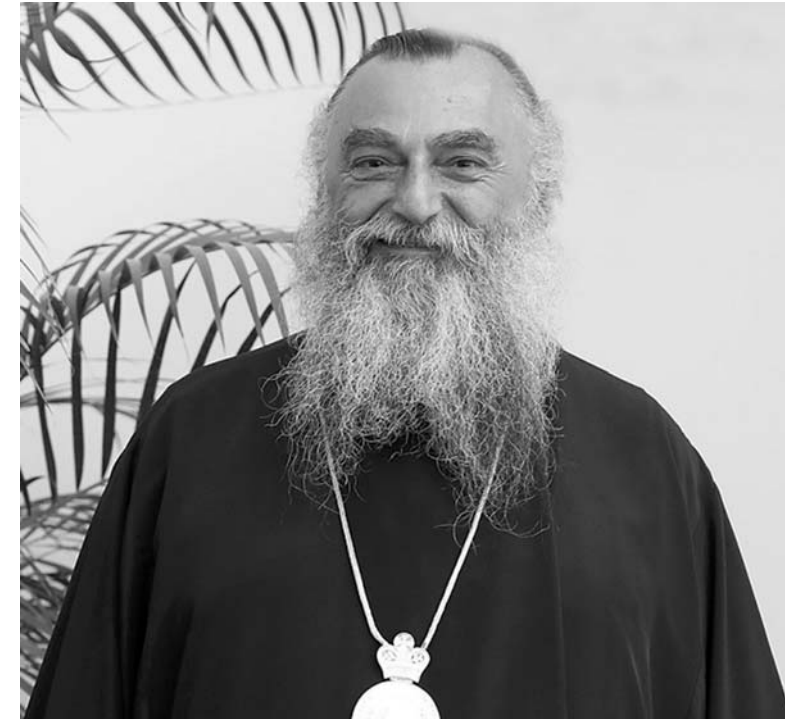
საკაშვილი არც არაფერს ნანობს და არც არაფრის პატივსაცემად ითხოვს.

ის თავს უდანაშაულოდ მიიჩნევს, მიუხედავად იმისა, რომ უმძიმესი დანაშაულებები აქვს ჩადენილი და მის მმართველობას უამრავი მსხვერპლი მოჰყვა.

საკაშვილი პატივსაცემად კი არაა, გათავისუფლებას ითხოვს, რომ კვლავ კოლიტიკას დაუპირისპირდეს და იგივე საშიშროებას გამოიწვიოს, რაც ცხრა წლის განმავლობაში აკმობა.

აი, ამაში ზინდათ თქვენ მას დახმარა, მუშაობ?

ახალი უბედურებების, ახალი დანაშაულების თანამონაწილე და ხელშემწყობი გინდათ გახდეთ, მეუფეო?

ეს არის თქვენი, როგორც სასულიერო პირის, მისია?

იმის მიხედვით თუ ვიმსჯელებთ, რაც მას აქვს ჩადენილი, უღმერთო და ურწმუნო კაცობა სააკაშვილი, რომელიც ძალაუფლების ფლობის მანიაკალური ჟინით არის შეპყრობილი და ამ ჟინმა მას ადამიანური სახე დააკარგვინა.

ის ტრაგიკული პიროვნებაა, როგორც ამბობენ, მას მძიმე ფსიქიკური პრობლემები აქვს და მის ხელში ძალაუფლება უკიდურესად საშიში და სასიფთოთა საზოგადოებისთვის, ქვეყნისთვის.

ესაა ის სიმართლე, რომლის დაჯერება მის მხარდამჭერებს არ სურთ და, როგორც ჩანს, არ გსურთ თქვენც.

ქვეყანა არ გეცოდებათ, მგონია ეს უბედური კაცი მაინც არ გეცოდებათ, თავის დროზე ბიძისგან და ახლობლებისგან გაწირულს ხელმძღვანელს რომ წირავთ და კვლავ იქითკენ უბიძგებთ, სადაც მას კარგი არაფერი ელოდება.

ცოტა ხანს ციხეში ჯდომა სააკაშვილისთვის ხსნა და საშველია, რომ განმარტობით მყოფმა საკუთარი თავის პოვნა შეძლოს.

თუ დახმარება გინდათ, იქნებ, ამაში დაეხმაროთ ამ კაცს, სატანის გზაზე შემდგარი, ღვთის გზაზე მოაბრუნოთ, რჯულზე მოაქციოთ, ცოდვებით ჩაბნელებულ-ჩამჭვარტლული სული ქრისტიანობის მადლით და სინათლით გაუთბოთ და გაუნათოთ.

სცადეთ, მეუფეო, იქნებ, რაიმე გამოგივიდეთ, თუმცა ეჭვი მეპარება, რომ წარმატებას მიაღწევთ, მაგრამ თქვენ მაინც სცადეთ, ეს ხომ თქვენი მოვალეობაა.

ქრისტიანობა ვახსენე და, მერწმუნეთ, სააკაშვილს წარმოადგენს არა აქვს, რა არის ქრისტიანობა, მიუხედავად იმისა, რომ მართლმადიდებელი ვარო, იმის და თავის გადაცდომებს გიგა ბოკერიას აბრალებს — ეგ ეშმაკთან წილნაყარი კაცი ჩემს ცდუნებას

ცდილობდა, მაგრამ არაფერი გამოუვიდაო.

არ გამოუვიდა კი არა, ყველაფერი გამოუვიდა, თუმცა მხოლოდ ბოკერია არ უნდა იყოს სააკაშვილისთვის სულის წასაწმენად მიგზავნილი ლუციფერი.

მართლმადიდებელი სასულიერო პირი და მართლმადიდებელი სასულიერო პირის მისია? — არა!

საკაშვილის გამართლებას იმ კრიმინალურ-ფაშისტური რეჟიმის გამართლებას ნიშნავს, რომელმაც უმძიმესი ტერიტორიები მიაყენა საქართველოს და რომლებსაც, ალბათ, ვერასოდეს მოვიშუმებთ და ვერასოდეს დავივიწყებთ.

საკაშვილის გამართლებას არ შეიძლება, თუ გულწრფელად მოინანიებთ, პატივსაცემად იმისა, მაგრამ გამართლებას — არა!

აი, ამაზე უნდა შევთანხმდეთ ერთი და ბერიც, თუ გვინდა, რომ ჩვენს სამშობლოში ახალი სააკაშვილები არ განჩნდნენ და ქვეყანამ მუდმივად ცოდვის მორევეში არ იტრიალოს.

დაბოლოს, ბოდიშს ვიხდი, რომ ამ წერილში სასულიერო პირს ასეთი მკაცრი ტონით ველაპარაკე, მაგრამ ეს ჩემი ბრალი არ არის — მეუფე ნიკოლოზმა თავისი განცხადებით მის მიმართ პატივისცემა და ნდობა დამაკარგვინა.

რაც მეუფე ნიკოლოზმა გააკეთა, ეს ქართველი ერის შეურაცხყოფაა, მისთვის თვალში ნაცრის შეყრის მცდელობაა, რაც ყველასთვის, მით უმეტეს, სასულიერო პირისთვის, კატეგორიულად მიუღებელია.

აქვს მეუფე ნიკოლოზს, იფიქროს, რომ საქართველოში მხოლოდ გონებაჩლუნგი და გონებაშეზღუდული ადამიანები ცხოვრობენ, რომლებიც ნებისმიერ სისულელეს იჯერებენ და ჭეშმარიტებად იღებენ.

სასულიერო პირი ადამიანებს მხოლოდ სიმართლეს უნდა ეუბნებოდეს, მეუფე ნიკოლოზი კი სიმართლის ნაცვლად ტყუილს, სიცრუეს, დემოგოგიას გვთავაზობს და ჰგონია, რომ ვერაფერს ვერაფერს მიუხვდება.

მეუფე ნიკოლოზის აზრით, მიხეილ სააკაშვილს უნდა ეპატიოს დანაშაული და ის პრეზიდენტმა სალომე ზურაბიშვილმა უნდა შეიწყალოს. ის ფიქრობს, რომ ყველა ხელისუფალი იგივეს აკეთებს, რასაც სააკაშვილი აკეთებდა და თუ ეს ასეა, მაშინ სააკაშვილი კი არა, ყველა უნდა გაეასამართლოთ, თუ გვინდა, ობიექტურობი და სამართლიანობა ვიყოთ.

— სადღაც უნდა შეგჩერდეთ, თორემ სხვაგვარად დაპირისპირებას ვერ აღმოვეფხვრით, ეროვნულ თანხმობას ვერასოდეს მიაღწევთ

ტო მე-20, არამედ 21-ე საუკუნეში მოღვაწე ხელისუფალთა შორისაც ჰყავს პროტოტიპები, რომლებიც სისასტიკით და სადინობით სააკაშვილს ტოლს არ უდებდნენ, მაგრამ მათთვის არავის არაფერი უპატივობა და ყველა მათგანმა ძალიან ტრაგიკულად დაასრულა პოლიტიკური კარიერა.

მეუფე ნიკოლოზი თვალში ნაცარს გვაყრის და საქმეს ისე წარმოაჩენს, თითქოს „ველური“ საქართველოს გარდა არცერთ ცივილიზებულ სახელმწიფოში პრეზიდენტებს და პრემიერებს არ ასამართლებენ.

შორს ნუ წავალთ, აგერ, ახლახანს არ იყო საფანჯრების პრეზიდენტის სარკოზის სასამართლო? თუ სააკაშვილი უნდა გავასამართლოთ, რატომ მართო სააკაშვილი? — სხვებიც გავასამართლოთ! — ბრძანებს მეუფე.

„სხვებში“ მეუფე თუ შევარდნაძეს გულისხმობს, კი, ბატონო, გავასამართლოთ შევარდნაძეც, რომელსაც სააკაშვილზე ნაკლები უბედურება არ დაუტრიალებია საქართველოში.

რასაც ახლა ვხედავთ, მოაკვდავი „ნაცმოძრაობის“ უკანასკნელი ბორბვაა

ნიკა მელია, თუ სურს, როგორც პოლიტიკოსმა თავი გადაირჩინოს, სააკაშვილს უნდა გაემიჯნოს

გვესაუბრება
სტრატეგიული დაგეგმარების
ცენტრის ხელმძღვანელი,
პოლიტიკური დენილი
ლევან მაგალაძე
USA, Texas

— ბატონო ლევან, გასული საუკუნის 90-იანი წლებიდან აქტიურად იყავით ჩართული საარჩევნო პროცესებში. მას შემდეგ დამოუკიდებელმა საქართველომ საარჩევნო ბატალიებს „საკუთარი“ ისტორია შექმნა. მოდით, შეაფასეთ, ახლანდელი ადგილობრივი თვითმმართველობის არჩევნები ჩვენი ქვეყნის გამოცდილებიდან გამომდინარე.

— დავიწყეთ იქედან, რომ გავლენები საარჩევნო პროცესებზე ახალი არ არის. ამაზე სახელმძღვანელოებიც არის დაწერილი და ლექციებიც ტარდება.

საქართველოს გადამრჩენელი, ხელისუფლებაში კი მხოლოდ კორუფციაა.

ეს გახლდათ ძირითადი ფაქტორი, რითაც მაშინ მიზანს მიადწიეს, თუმცა იყო კიდევ ერთი რამ: 2003 წელს დადგა პრეცედენტი, რომ ყალიბდებოდა კოალიციური მმართველობა. სახელისუფლებო გუნდმა ვერ აიღო იმდენი ხმა, რომ უმრავლესობა შეექმნა, თუმცა სააკაშვილს კოალიციურ ხელისუფლებაში მონაწილეობა არ არწივდა, მას ხელისუფლების დამხობა და მისაკუთრება სურდა, ამიტომაც დესტრუქციით, მოსყიდულ მედიასაშუალებებზე დაყრდნობით, საზოგადოებაზე ზეგავლენის მოხდენით და განსაკუთრებული საერთაშორისო მხარდაჭერით, ეს მოახერხა.

2012 წლისთვის, როგორც მანამდე, დასავლეთი აქტიურად იყო

დღეს ქართველ ამომრჩევლებს არჩევანი არ აქვს. ქვეყანაში არის უამრავი პრობლემა, თუნდაც პანდემიიდან გამომდინარე, მსოფლიოში შექმნილი ეკონომიკური რყევების მიხედვით შექმნილი სიტუაციის გამო, ის ამომრჩეველი, რომელიც „ქართულ ოცნებას“ უჭერდა მხარს, უკმაყოფილებას გამოხატავს და სურვილი უჩნდება, ვიღაც სხვას მიემხროს, ვთქვათ, ოპოზიციას, რომელსაც თითქოსდა პრობლემების მოგვარების უფრო ეფექტური ხედვა უნდა ჰქონდეს, მაგრამ ასეთი ოპოზიცია დღეს საქართველოში არ არსებობს.

„ქართულ ოცნებას“ ყოველთვის ჰქონდა გეგმები, „ნაცმოძრაობის“ გეგმა კი ერთია: ესენი გავაგლოთ, ჩვენ მოვიდეთ, ჩვენც გვემეველება, ამ ქვეყანასაც და განათდება ქვეყნიერება.

„ნაცმოძრაობა“ ხელისუფლე-

ლებენ სხვას. და რატომ ხდება ეს? — ისევე იმ მიზნით, რომ საზოგადოება გააბრიყვონ.

ხალხის გარკვეული ნაწილი ამას ვერ აცნობიერებს და მათ შორის, ისინიც, რომლებიც არასდროს იყვნენ სააკაშვილის მხარდამჭერები, გაუცნობიერებლად, ამ დემაგოგიურ რიტორიკას ემორჩილებიან.

დღეს საზოგადოებას სჭირდება სხვა პლატფორმა, რომელიც წარმოადგენს ახალ, ნამდვილად ოპოზიციურ ხედვებს, მაგრამ, სამწუხაროდ, საქართველოში ასეთი ტიპის ოპოზიციური სპექტრი ჩამოყალიბებული არ არის. ამას ხელს, პირველ რიგში, უშლიდა და უშლის მიხეილ სააკაშვილი; რადგან კლასიკური ოპოზიცია რომ ჩამოყალიბდეს, ექსტრემისტული და აგრესიული ოპოზიციური ძალების, ანუ მისნაირების ადგილი აქ აღარ იარსებებს.

— სააკაშვილი უკვე 9 წელიწადია, საქართველოში არ არის და თქვენ ფიქრობთ, რომ ის მაინც ახერხებდა, რომ ოპოზიციამ, თავისი ნამდვილი სახით, საქართველოში არ შექმნილიყო?

— ეს არის ფაქტი. სააკაშვილიმა საქართველო ოდესის გუბერნატორობაში გაცვალა და მიუხედავად ამისა, საქართველოს პოლიტიკურ ცხოვრებას ერთი წუთითაც არ მოწყვეტია.

ის გახლავთ ცნობილი ავანტურისტი, რომელსაც არც სამშობლოს განცდა აქვს და არც სამშობლო აქვს, საერთოდ. სამშობლოს სახელით სპეკულირება მისთვის არის პირობითი ფაქტორი ხელისუფლებაში მოსასვლელად.

უკრაინიდან ყველაფერს აკეთებდა, რომ დაებრუნებინა ძალაუფლება, რევანში განეხორციელებინა, როგორც „ქართულ ოცნებაზე“, ასევე ქართველ ხალხზე. გაიხსენეთ, რამდენჯერ ჰქონდა დესტაბილიზაციის მცდელობა — ჩანაწერები მოვისმინეთ, სადაც ამბობდა: უნდა შეეწიროს ჟურნალისტი, ბარიკადები აღმართოთ, დავასრულოთ „ოცნება“.

გაიხსენეთ, სპეცსამსახურებმა მის მიერ შემოგზავნილი რამდენი დივერსანტი დააკავეს, რამდენჯერ მოეწყო მისი დავალებით ეთნიკური დაპირისპირებები, რომლებშიც „ნაცმოძრაობის“ წარმომადგენლები ფიგურირებდნენ. სააკაშვილი ყველა მექანიზმს იყენებდა, რადგან, კიდევ ვიძიოთ: მისთვის სახელმწიფო და ქვეყანა არ არის მთავარი, არამედ მთავარია — დაშალოს, აირიოს საქართველოში ყველაფერი.

არც ერთი მცდელობა არ გამოუვიდა. ამჯერად, ეს იყო მისი ბოლო გაბრძოლება.

საკაშვილი მშვენივრად მიხვდა, რომ მისი გავლენები სუსტდებოდა და თუ ახლა რადი-

საქართველოსთვის 2003 წელს საარჩევნო ტექნოლოგიების გამოცდილება ახალი ტრენდი იყო, შესაბამისად, საზოგადოებამ არ იცოდა, შესაძლებელი რომ იყო ამომრჩევლებზე ზეგავლენის მოხდენა და მისი მართვა.

2003 წელს სააკაშვილი და სხვები, რომლებიც არჩევნებში მონაწილეობას იღებდნენ, როგორც ოპოზიციონერები, სინამდვილეში, იყვნენ ხელისუფლების წარმომადგენლები — სააკაშვილი თბილისის საკრებულოს თავმჯდომარე იყო მაშინ, მინისტრები ე.წ. ოპოზიციას ემხრობოდნენ, ზურაბ ჟვანიას გუნდში ბეკერს ეპყრა მინისტრის პოსტი და ა. შ.

გაიხსენეთ, იმ პერიოდში სააკაშვილი და მისმა ჯგუფმა მთელი თავისუფალი მედია თავისი ზეგავლენის ქვეშ მოაქცია, მაგრამ ოფიციალური ხელისუფლება ამას ყურადღებას თითქმის არც კი აქცევდა. საბოლოოდ კი ხალხს მიეწოდებოდა ინფორმაცია რომ სააკაშვილი არის

ჩართული აქ მიმდინარე პროცესებში და როგორც კი დარწმუნდნენ, რომ უარყოფითი მუხტი სააკაშვილის რეჟიმის მიმართ ძლიერდებოდა, ზოლო განეიტრალება შეუძლებელი ხდებოდა, დასვეს ასეთი განლაგება — 40% ივანიშვილის ჯგუფს „ქართულ ოცნებას“, 60% — სააკაშვილის ხელისუფლებას. ამაზე, თითქოსდა, შეთანხმებული იყვნენ, მაგრამ შემდეგ იმდენი რამ გახდა აშკარა, რასაც დაემატა ციხის კადრები და წამების ფაქტები, რომ დასავლეთი მიხვდა, ვეღარ შეძლებდა ამ ფორმატის შენარჩუნებას. ყველა ხედავდა, პროტესტს ვეღარავინ შეაჩერებდა.

მგონი, გემანსოვრებათ: არჩევნები, როცა უბნები ჯერ კიდევ არ იყო დახურული, გამოვარდა სააკაშვილი: წავაგეთ, ოპოზიციამ გაადაღის „ნაცმოძრაობა“, გამოაცხადა.

ხალხის განწყობამ გადაფარა პიარტექნოლოგიების მიერ დაწერილი სცენარი.

ბაში იყო 9 წლის განმავლობაში და ამ ხნის მანძილზე ჩადენილ ძალადობებს, მკვლევლობებს, მარცვას, ტერიტორიების დაკარგვას არათუ აღიარებენ, არამედ აბრა-

კალურად არ იმოქმედებდა, ეს გავლენები თანდათან გაქრებოდა, როგორც პარტიაში, ასევე ქვეყნის მასშტაბით.

შემოპარვის მცდელობა ადრეც ჰქონდა. განსოვთ, თურქეთიდან შემოსვლას რომ გეგმავდა, მაგრამ ვერ მოახერხა იქ ემიგრანტების მობილიზება. მისი დაცვის წევრებმაც დააკავეს ქართველმა მესაზღვრეებმა იახტით შემოპარვას რომ ცდილობდნენ.

ამჯერად ვითომ თვითმფრინავით უნდა ჩამოსულიყო და ბოლოს როგორც შემობარბაცდა, დაეინახეთ.

მაქვს ინფორმაცია, რომ სააკაშვილს ჰქონდა კონსულტაციები აშშ-ის გარკვეულ წრეებთან, შედარებით დაბალი რანგის პირებთან, ასევე უკრაინაში მყოფ რუსეთის რეზიდენტებთან, რომლებიც დაჰპირდნენ, როცა საქართველოში ჩამოვიდოდა, აქაურების მხარდაჭერით, მოეწყობოდა გრანდიოზული შეკრება არჩევნების მეორე-მესამე დღეს, იქ გამოჩნდებოდა სააკაშვილი და მის დაკავებას მომხრეები ცოცხალი თავით არ დაუშვებდნენ.

— ანუ „ქართული ოცნება“, მათი გათვლებით, ისედაც ვერ იმარჯვებდა?

— მივალ მაქამდეც, მაგრამ თითქოსდა მრავალათასიანი შეკრება რომ უნდა გამართულიყო, ეს ვერ მოითმინა და წამოსცდა სააკაშვილს ჩანაწერში, რომელიც ბათუმიდან გამოაქვეყნა — 100 000-ობით რომ შევიკრიბებით, წინ ვერავინ დაგვიდგება, ჩვენ გავიმარჯვებთ, ვერავინ მომეკარება, ხალხი დამიცავს და საქართველო გადარჩება.

ცხადია, ასეთი ავანტიურის რესურსი მიშისტებს არ გააჩნიათ და სააკაშვილი გაბრევივებული დარჩა — თავი ამოყო ციხეში.

— ბ ა ტ ო ნ ო ლ ე ვ ა ნ ,

100 000-იანი აქცია ახსენეთ და როგორ ფიქრობთ, ამდენი ადამიანი გამოვიდოდა ქუჩაში „ნაცმოძრაობის“ და სააკაშვილის დაძახილზე?

— კიდევ ერთხელ ვიტყვი: სააკაშვილს სჯერა, რომ არის ახალი ჯორჯ ვაშინგტონი და მას ხალხი გვერდით დაუდგება, თორემ ციხეში ჩასაჯდომად არ ჩამოსულა. ის ჩამოვიდა იმისთვის, რომ რევოლუცია მოეხდინა. ეს არ გამოუვიდა. ტექნიკურად ამის გაკეთება ახლა შეუძლებელია, იდეოლოგიურად და შინაარსობრივად ამის ნიადაგი საქართველოში, ამჟამად, არ არსებობს, ქვეყანაში რევოლუციური ფონი არ არის!

მიშისტებმა წააგეს, მაგრამ გაჩერებას არ აპირებენ. ეს აგონიური გაბრძოლებაა. ჩვენ მოგვიწევს პირდაპირ ვუყუროთ „ნაცმოძრაობის“, როგორც მომაკვდავის, უკანასკნელ ბორცვას.

ახლა აქციები დაიწყეს. თქვათ, მოაგროვეს ათასობით და ათიათასობით ადამიანი და რა, მერე, რა უნდა ქნან?!

განაჩენი გამოტანილია. იმის მიუხედავად, რომ ჰქონდა ამის დისკრეტული უფლებამოსილება, შეიწყალა გირგვლიანის მკვლელები, ის ამართლდნენ მათ ქმედებებს. ეს მნიშვნელოვანი ფაქტორია. ამას ემატება სააკაშვილის მიერ ათეულობით მილიონი საბიუჯეტო თანხების პირადი განცხრომისთვის დახარჯვა.

და რაც მთავარია, სააკაშვილმა პასუხი უნდა აგოს სახელმწიფოს წინაშე ჩადენილ დანაშაულ-

როგორც კი ციხეში აღმოჩნდა სააკაშვილი, მაშინვე მივხვდი, რომ ეს იყო მისი საბოლოო დაცემა, რადგან მეორე დღესვე მოითხოვა, უკრაინის კონსულთან შეხვედრა.

საკაშვილს სამართლებრივი კუთხით, დარჩა მხოლოდ ეს ბერკეტი, რათა თავი გაითავისუფლოს, თუმცა, საქართველოს აქვს ყველანაირი სამართლებრივი საფუძველი, დატოვოს საპატიმროში და არ გადასცეს უკრაინას. მას დანაშაული ჩადენილი აქვს საქართველოში, უკრაინის მოქალაქეობის მიღებამდე.

რადგან უკრაინაში თუ წაიყვანეს, სააკაშვილი იქ თავისუფალი იქნება. მაგრამ პრემიერ-მინისტრს საკმაოდ სერიოზული პოზიცია აქვს დაფიქსირებული, ხოლო პრეზიდენტმა საერთოდ წერტილი დაუსვა მისი შეწყალების პერსპექტივას, ამიტომაც უახლოეს პერიოდში იმის მოლოდინი, რომ სააკაშვილი ციხიდან გამოვა, არ არსებობს.

— ის „საფრთხე“ არ არის ქართულ ციხეში?

— სანამ მაგაზე გიპასუხებდეთ, მინდა გავიხსენო წერილი, რომელიც მისწერა სამეგრელოს მოსახლეობას — სააკაშვილი მაგ ტექსტის შემდგენელი არაა. „ჩელა“ რა არის და ციხე-გოჯი, მაგან არ იცის, ვიღაცამ დაუწერა გულისამაჩუყებელი წერილი, მაგრამ მე მაკვირვებს მოწოდება: სამეგრელოდან უნდა დაიწყო ჩემი გათავისუფლება. რაც სააკაშვილმა გაუკეთა სამეგრელოსადრე და ამ ბოლო დროსაც, ეს არის ამ კუთხის დიდი შეურაცხყოფა. საქართველოს უძველესი რეგიონის საკუთარი მიზნებისთვის გამოყენება არის სამარცხვინო და მდაბიო მოქმედება. მჯერას, რომ ამაყი და საქართველოს ერთგული საყრდენი სამეგრელო და მეგრელები, გვარად სააკაშვილს თავს არ გამოაყენებინებენ!

თან დაკავშირებით, რამაც გამოიწვია ტერიტორიული მთლიანობის რღვევა, ტერიტორიების უცხო ქვეყნისთვის გადაცემა და სამხედრო შეიარაღებისა და ტექნიკის მოწინააღმდეგისთვის ჩუქება, საქართველოს სტრატეგიული ობიექტების რუსეთისთვის გადაცემა. ეს საკითხები, როგორც ვიცი, ჯერ არაა პროკურატურის მიერ ბოლომდე მიყვანილი.

ეს ბრალდება უკიდურეს პატიმრობას ითვალისწინებს და არა იმ სიმბოლურ 6 წელიწადს.

დიდი მცდელობები აქვთ, მათ შორის ქალბატონ იასკოსაც,

— ამ ე.წ. ოპოზიციას რა დააწინარებს?

— ეს არის მათი მოქმედების ფორმატი. რომ შეცვალონ მოქმედების ტაქტიკა, გამოდის, რომ „ნაცმოძრაობა“ გაუქმდა. ისინი თუ „გაჩერდებიან“, მათ ადგილს სხვა დაიკავენ. ნიკა მელიას ერთადერთი შანსი დარჩა, გაემიჯნოს სააკაშვილს და იმ მოძალადეებს.

ყველა სხვა სცენარით „ნაცმოძრაობის“ დასასრული დაწყებულია.

ამას აღვნიშნავ მე, ადამიანი, რომელიც არის ქართული

სახელმწიფოს მხარდამჭერი და აღვნიშნავ: რაც დამოუკიდებელი საქართველო ჩამოყალიბდა, მსგავსი ხელსაყრელი ვითარება საქართველოს არ ჰქონია. პრემიერ-მინისტრმა აღნიშნა, რომ მას არ აინტერესებს, რას იტყვიან ელჩები, კონგრესმენები, ან ევრო-პარლამენტარები.

პრემიერი ამბობს: მე მანტერესებს ჩვენი ქვეყნის და ხალხის ინტერესები და ასეთ კონტექსტში უნდა იმოქმედოს ქვეყანამ.

საკაშვილი და მისი მომხრეები, ცდილობენ ჩვენს საშინაო საქმეში ისევ უცხოელები გაააქტიურონ, მაგრამ რაიმე არალეგიტიმურ და მკვერთ ნაბიჯს დასავლეთი ახლა არ გადადგამს, საქართველოსთან ურთიერთობებს სარისკოდ არ გაზღვის სააკაშვილის ხუმტურების გამო.

საქართველოში დგება სრულიად ახალი ეტაპი. ჩვენი ქვეყანა ახალ ეტაპზე გადადის და მიშინში, როგორც სახელმწიფო ინტერესების ხელისშემშლელი ფაქტორი, უნდა დასრულდეს. ეს არის ახლა ჩვენი აუცილებელი და ყველაზე მნიშვნელოვანი და არა თვითმართველობის არჩევნების საბაბით ქვეყნის დასუსტება.

ირანდა პალანდამი 593 56 11 18

აბა, ჩამთავრდა ადგილობრივი არჩევნების მეორე ტურიც - 20 ოქტომბერიდან 19 მოიგო „ქართულმა ოცნებამ“, ერთი მუნიციპალიტეტი, წალენჯიხა დარჩა „ნაციონალურ მოძრაობას“.

- თბილისი კახა კალაძე – 55,603%;
- ფოთი ბექა ვაჭარაძე – 57,35%;
- რუსთავი ნინო ლაცაბიძე – 53,717%;
- ქუთაისი იოსებ ხახალაშვილი – 51,643%;
- ბათუმი არჩილ ჩიქოვანი – 51,018%;
- თელავი ლევან ანდრიაშვილი – 56,899%;
- ხაშური თენგიზ ჩიტაიშვილი – 59,082%;
- ცაგერი გიორგი ნემსაძე – 62,873%;
- ბაღდათი კახა ენუქიძე – 60,693%;

ოდირის წარმომადგენლებმა, იყო მცირეოდენი დარღვევები, გაწვევა-გამოწვევები, მაგრამ აბა საერთო შედეგზე გაკლენ არ მოუხდენიაო. პრინციპში, გაწვევა-გამოწვევები რა, თბილისში ერთ უბანზე 1 წუთით დენი გაითიშა, ზუსტად 1 წუთში ნიკანორ მელია იქ „დევრტო“ და დაიწყო პრანჭვა-გრეხვა, არჩევნებს მიყალბებენო. ასეთმა ტონმა ვიღაცა ძალზედ გააღიზიანა და ნიკანორს თავში წამოარტყა. წამორტყმა საკმაოდ ძლიერი იყო... პრინციპში, ეს იყო არა წამორტყმა, არამედ ტყაპანი. არა, ზუსტად 1 წუთში დენის გათიშვის ადგილზე რომ „დევრტო“, რა იცოდა, იქ რომ დენი უნდა გათიშულიყო? გამოძიებამ ე.წ. წამომრტყმელი ამ ეტაპზე ვერ აღმოაჩინა, რომც აღმოაჩინოს, ის არაფრისიღებოთ არ

დასავლური ტიპის ჟურნალისტებს მოსდით ხოლმე ეგეთი შეცდომები. ეს კიდევ არაფერი, ლოთური გარეგნობის ემა გოგონამ ერთ-ერთ რიგით მოქალაქეს თითი მოსტყენა. აეგრე, გამოევიდა, თითი დაუჭირა, მისწია, მოსწია, აღარ გაუშვა და მოსტყდა. როგორც მოსალოდნელი იყო, ამან არ იკისრა, როცა ეკითხებოდნენ, ეგ რეიზა ჩეიდინეო, შეკითხვებს ბანზე აგდებდა, თქვენ შიგ ხომ არ გაქვითო?! არჩევნების დღემ, როგორც ვითხარით, ფაქტობრივად უმსხვერპლოდ ჩაიარა, სააკაშვილმა მხოლოდ ერთი მცირე წერილი გამოაგზავნა რუსთავიდან, გამაგრდით, ხმები დაიცავით, არ დათმით, ჩემი სიცოცხლე თქვენს ხელშიაო. აი, სიტყვა „გამაგრდით“ ძალიან ცუდად

რა ეშველება ახლა ამ „კუალიციას“?!

- წყალტუბო გენადი ბალანჩივაძე – 57,167%;
- ხელვაჩაური ზაზა დიასამიძე – 55,007%;
- წალენჯიხა გიორგი ხარჩილავა – 51,107%;
- თიანეთი ლევან წიკლაური – 54,826%;
- ქარელი ზაზა გულიაშვილი – 56,732%;
- ოზურგეთი ავთანდილ თალაკვაძე – 55,409%;
- სენაკი ვახტანგ გადელია – 53,078%;
- მარტვილი თორნიკე ჯანაშია – 51,845%;
- ხობი დავით ბუკია – 56,78%;
- ზუგდიდი მამუკა წოწერია – 51,631%;
- ჩხოროწყუ დათო გოგუა – 50,881%;

ადგილობრივი თვითმმართველობის არჩევნების მეორე ტურმაც თითქმის იგივე ტემპში და იგივენაირად ჩაიარა, როგორც პირველმა ტურმა და როგორაც არ უნდა გაგვიკვირდეთ, ისევე ჩაიარა, როგორც 2012 წლის შემდგომმა ყველა არჩევნებმა და შეიძლება არ დაიჯეროთ, სხვა მომავალი არჩევნები ჩაივლის უკეთესად, „ნაციონალებს“, „განაციონალებს“ და „შმაციონალების“ გარეშე. ისევე ისე ჩაიარა, თქვენ საერთაშორისო დამკვირვებლებმაც, ეუთო/

მოხვდა ჩემ ყურს, ირაკლი ბათიაშვილი გამახსენდა, ეზარ კვიციანს რომ უთხრა ტელეფონში, გამაგრდითო და ეგრევე 9 წელიწადი მიუსაჯეს, ეს ინტელექტუალური მხარდაჭერა იყო და არ შეიძლებოდაო. ახლა მაინტერესებს... მართალია, მიშას „გამაგრდით“ ვერ იქნება ინტელექტუალური, რადგან მას ინტელექტი არ გააჩნია, მაგრამ მაინც შეიცავს თუ არა დანაშაულის ნიშნებს? ააა, ეგ კანონი გაუქმდა? ჰო, მაშინ კაი, იმახოს, მაგრამ დადევითო, ვინ ჰყავს მაგრად დამდგომი?

ე.წ. ოპოზიციურმა „კუალიციამ“ არჩევნებში გამარჯვება იმავე დღეს, საღამოს 8 საათზე, ეგზიტპოლების გამოცხადებისთანავე იზიჰმა – ნიკა გვარამიას მიერ დაწერილი დაეთრის თანახმად, ყველა უბანსა და ოლქში მათ გაიმარჯვეს. იყო ტაში, შეხტომა, სიცილ-კისკისი და ტუნების გადახევა ყურებამდე. არ მიკვირია, არც თქვენ უნდა გაგვიკვირებოდით, ამით 2008-ში წაგებული ომი „მოიგეს“ და აბა, ტრადიციას ახლა დაარღვევენ? ტაში და მილოცვები იყო აქეთ, მეორე მხარესაც, ოღონდ რეალური. „გორბის“ გამოკითხვის თანახმად, შედეგები თითქმის იყო იგივე. რაც შემდგომ გამოაქვეყნა ცესკომ.

მეორე დღეს, 31 ოქტომბერს „ნაციები“ რუსთაველზე გამოცვივდნენ, 500-მდე ადამიანი იქნებოდა თავის ჟურნალისტებიდან, პოლიციიდან, გამკვლევ-გამომკვლევრიდან. სახეწაშლილმა ჰელენ ზოსტარიამ განაცხადა, რას ჰქვია, ვერ გავიმარჯვებთ? არ არსებობს, ჩვენ ყველა უბანი მოვიგეთ, ბიძინა ივანიშვილს 1 ხმაც არ მიუღიაო. პრინციპში, ეგრეა, ბიძინა ივანიშვილი მე სიამა არ მინახავს, იქ კახა კალაძე ეწერა. ნი-

კანორ მელიამაც დაადასტურა, რომ მათ ეს არჩევნები მოიგეს, წვეთი არ გაუვა, ოლიგარქს არ მისცემენ უფლებას, მათ რამე წაართვას.

ნიკანორ მელია: „ამ ქვეყანაში არჩევნები არის გაუქმებული. თუ ვინმე ფიქრობს, რომ ივანიშვილის პირობებში, ამ ქვეყანაში არჩევნები ჩატარდება, ამ ახრს ვერ გავიზიარებ, რადგან არ მჯერა. მე ბიძინა ივანიშვილს დავპირდი, ყველაფერი იქნებოდა იმავე დამოკიდებული, თუ როგორ მოქცეულა იგი 30 ოქტომბერს. მთელი ამ საათების განმავლობაში, პირადად მე, კომპიუტერული მქონდა ჩვენს სტრატეგიულ პარტნიორთანაც. არ დავუშავე ის, რასაც ახლა თქვენ გესაუბრებთ. მათ ვუთხარი, რომ არჩევნები ამ ქვეყანაში გაუქმებულია, მანამდეც მქონდა ამ ყველაფერთან დაკავშირებით მათთან საუბარი. მერწმუნეთ, არ არსებობს ადამიანი, ქართველი, თუ უცხოელი, სტრატეგიული პარტნიორი თუ თანამებრძოლი, ვინც არ იზიარებდეს ამ მოსაზრებას.“

ხედავთ, რა „საინტერესოდ“ მსჯელობს ეს ყურუმსალი ნიკანორი? ჯერ იყო და... არჩევნები გააუქმა, მერე ბიძინა ივანიშვილს დანაპირები შეახსენა, შემდეგ კი (ამ საათების განმავლობაში) საქართველოს მთავარ სტრატეგიულ პარტნიორს ელაპარაკა. ვინ არის ჩვენი მთავარი პარტნიორი? რა თქმა უნდა, ამერიკის შეერთებული შტატები. ესე იგი, აწხორ მელიას ვაჟი ამბობს, აშშ-ს ველაპარაკე და ის იზიარებს ჩემს გადაწყვეტილებას... კაი, ძმაო, როგორც შენ იტყვი, ეგრე იყოსო. ეს რომ ადრეც ლენი იყო, კი ვხედავდით, მაგრამ ახლა მთლად გამოსირდა! გიორგი ბარამიძე: „ივანიშვილმა

არაფერი დაგვიტოვა, გარდა მშვიდობიანი რეველუციისა – სასწრაფოდ, ხვალ თუ არა ზეგ გრანდიოზული აქცია!“

დიახაც, ხვალ თუ არა ზეგ, სულისმემძვრელი აქციაო, თქვენ „ნაციონალიზმში“ და 7 ნოემბერს დანიშნულ გრანდიოზული ამბავი თავისუფლების მოედანზე. ახლა იმაზე ფართომასშტაბიანი იქნება, ვიდრე 14 ოქტომბერს იყო და უფრო დიდი, ვიდრე თქვენ ჩაატარეთო.

7 ნოემბერს კი დანიშნულ, მაგრამ საზოგადოებამ მათ შეახსენა, თქვენ ალბოდ ხომ არ ხართ, აღარ გახსოვთ, 2007 წლის 7 ნოემბერს რა ჩაიდინეთ? უი, შეგვეშალაო. ხედავთ, რა სასაცილონი არიან? 7-ში აქცია ვერ იქნება, 6-ში გადმოვიტანეთო.

გამიჩნდა სურვილი, მათ მივმართო: არ იქნება კი არა... ვერ იქნება! შეგეშალათ კი არა... შეგეშინდათ! თქვენნიარი ბრყვევის თავზე სახარების კითხვას არავინ აპირებს, წადით, გაეთრიეთ პოლიტიკიდან, მოკლენ ნორმალური ახალგაზრდები და მიხედავენ ქვეყანას!

ან სარკვეში ჩაიხედეთ, ან გუბუში, ნახეთ, რანაირი სახეები გაქვთ, რას დაემსგავსეთ. არც ადრე იყავით დახვეწილი გარეგნობისა, მაგრამ ახლა მთლად გაბომჟდით – გიფურებთ და მგონია, თავებსაც აღარ იბანთ! აქცია 7 ნოემბერს არ იქნება, შეგვეშალაო... რათა, რათ შეგეშალათ, მიხედით, ბებიათქვენისა რომ გაქვთ ნაჭვამი?! გეგონათ, ის დღე აღარავის ახსოვდა, ხომ? გვახსოვს, ყველაფერი გვახსოვს, თქვე თახსირებო! ჰმ... შეგვეშალაო. კი არ შეგეშალათ, შეგეშინდათ, ემანდ ლინჩის წესით არავინ გაგვისწორდესო. არც ისეთი გმირები ხართ, თქვენს გამოშტერებულ მომხრეებს რომ აბოლებთ. ერთი თქვენა ხართ გმირები და მეორე კიდევ რუსთავში გიზით თავილიანი კოვხით.

გელა ჯედელაშვილი
555 48 48 61

ვინ არის ლიზა იასკო - ვიზას მეორე ცოლი, თუ მოგვიჩვენებთ ახლებს ჩანაცვლებული ახალი ახლები?

რატომ ჩამოვიდა სააკაშვილი, რა მიზნით, რა გეგმით უცნობია. მართალია თავის მრევლს აბოლებს, რომ სამშობლოს და ხალხის სიყვარულის გამო დაბრუნდა „გველემშაბთან“ საბრძოლველად, მაგრამ მოსკოვს ცრემლების არ ჯერა. მითი, „მიშა მაგარია“ უკრაინაშიც, ოდესში მისი გუბერნატორობის პერიოდშივე დაიმსხვრა. საქართველოში ნაცადი „ტრიუკები“ იქ არ გამოადგა. აი როგორ აფასებდა უკრაინელი პოლიტიკოსი მუსტაფა ნაემი მის უკრაინაში „მოღვაწეობას“, „ჩემი აზრით, ის ერთ-ერთი უკრაინელი პოლიტიკოსია, რომელიც თავის პარტიას უდგას სათვებში... ხოლო აღიქვამს თუ არა მას ხალხი უკრაინელ პოლიტიკოსად, ეს დამოკიდებული იქნება იმაზე, რამდენად ბევრ უკრაინელ პოლიტიკოსს შემოიკრებს ის გარშემო. ვინაიდან საკმაოდ დიდი დრო გავიდა, შეგვიძლია დავასკვნათ, რომ ამ მიმართულებით მიხედვით პრობლემები აქვს. საქართველოსა და უკრაინას შორის დიდი განსხვავებაა. უკრაინაში ბევრი რეგიონული ლიდერია, უამრავი პოლიტიკური პარტია, ჯგუფი და მოძრაობაა. როდესაც მიხეილი საქართველოში თავის მოღვაწეობას იწყებდა, მას ალტერნატივა არ ჰყავდა. აქ კი ჯანსაღი კონკურენტული გარემოა. აქ მას უფრო გაუჭირდება“, მართალია უკრაინაში დასაკარგი არაფერი არ ჰქონდა, მაგრამ რეიტინგიც გაეცრია და იმედის, რომ უკრაინის პოლიტიკურ დაფარვას ისე „ილივლივებდა“, როგორც საქართველოში მისი პარტიის დიქტატურის პერიოდში... მიხეილი, რომ დამოუკიდებლად ვერ მიიღებდა ამ სახიფათო გადაწყვეტილებას ფაქტია. დასავლეთის ქარმა შეუწყო ხელი, ჩრდილოეთის თუ ორივემ ერთად დაუბერა იმედია, მოგვიანებით გახდება ცნობილი. მიხეილმა საქართველოში ტრაილერით მგზავრობამდე მხარდამჭერებს და საზოგადოებას ამცნო, რომ მას ახალი სიყვარული ყავდა. სააკაშვილის სასიყვარულო აღიარებამ ბევრი გააკვირვა. არადა, „დღიარებამდე“, ყოფილი პრეზიდენტი სანდრა რულოვსთან და უმცროს შვილთან ერთად საბერძნეთში ისვენებდა. სანდრას მიერ 19 სექტემ-

ბერს სოციალურ ქსელში გამოქვეყნებულ ფოტოებზე ბედნიერი ოჯახი ჩანს. ერთ კვირაში რა უნდა მომხდარიყო ისეთი, რომ მაღალ ფერი ეცვალა და არც ჯვარდაწერილი და არც ხელმოწერილი ლიზა „გაეფიცა“ და „გაიფიცა“? სანდრას განცხადებით მიხეილის ახალი სიყვარული მისთვის მოულოდნელი და მიუღებელიც ყოფილა... პრეზიდენტის ფილს ნაშები არც მანამდე აკლდა და მკაცრად განსაზღვრული მცოცავი გრაფიკით იკმაყოფილებდა თავის ფინს, მაგრამ ლიზა იასკო საეჭვოდ გამოჩნდა მის ცხოვრებაში თან, „მეორე კრუგზე“. გასულ წელს, მათ რომანს აქტიურად იხილავდა რუსული და უკრაინული მედია. უკრაინულ პრესაში გავრცელებული ინფორმაციით ლიზას და მიხეილის „შუიანი“ „შარშან, სულ ექვსი თვე გასტანა. ქალაქგარეთ, ლესნიკში მაღალის რეზიდენციაში, რომელსაც უცხო თვალისგან ოთხმეტრამდე კაბიტალური დობე იცავდა, ხშირი სტუმარი გახლდათ ლიზა, რამოდენიმე თვე დიასახლისობაც მოირგო, საერთო მეგობრებსაც მასპინძლობდა და სწორედ მაშინ ეწვიათ კორნა. მიმდინარე წლის იანვარში დაშორდნენ. მიხეილს რატომღაც მალავდნენ. განშორების ტკივილი ლიზას ძალიან მძიმედ გადაუტანია. გულის გადასაყოლებლად ჯერ ფილმში გადაუწყვეტია ეთამაშა, სადაც ახალგაზრდა პოლიტიკოსის როლი უნდა მოერგო. რომელიც, შემთხვევით მოხვდა პოლიტიკაში და გაუგებრობაშიც. შემდეგ პოლიტიკური პარტიის შექმნით „შეპყრობილა“,

რომელიც სოროსს უნდა დაეფინანსებინა. ლიზას, პირადი და პოლიტიკური ცხოვრებაც აერია. მას სოციალურ ქსელში ურჩევდნენ, ცოლშვილიან კაცთან წაწაღს ქვეყნისთვის და ხალხისთვის მიეხედა და თავის მოვალეობა შეესრულებინა. რიგ საკითხებთან დაკავშირებით უთანხმოება ჰქონდა კოლეგებთანაც... მოკლედ, ოჯახთან ერთად დასვენებული მიხეილი, ბრუნდება უკრაინაში, მანამდე შესაძლოა „სადაც“ შეიარა და ლიზასთან მოულოდნელად, ცხრა თვიანი განშორების შემდეგ, ურთიერთობას აგრძელებს (რაც ისევე გახდა მედიის მსჯელობის საგანი) და თან გადაწყვეტილებას დებულობს საქართველოში საარჩევნოდ დაბრუნდეს. სანდრას თუ ლიზას გვარზე იღებს პასპორტს (სად გამოიყენა უცნობია). გარკვეული მოლაპარაკების, გადაწყვეტილების მიღების, შეთანხმების, გარანტიების გარეშე „მამაცი მალაღი“, ამ გადაწყვეტილებას არ მიიღებდა. „კეთილისმსურველებმა“ თუ დაარწმუნეს, რომ მისი გამოჩენით „ხედა“ ხალხს გამოიყვანდნენ და ხელისუფლების სადავეებს ისევ ხელში ჩაიგდებდა, რჩევას, აუცილებლად კითხავდა საყვარელ ბიძას რომლისთვისაც ცნობილია, რომ მიშას მატარებელიც და რეიტინგიც დეპოზია. საეჭვოა, რომ მისი ტრაილერით მოგზაურობის განზრახვა, სხვა განზრახვებთან ერთად ბიძამის დადებითად შეეფასებინა. იმ პირთა ჯგუფმა, რომლებმაც „განუბაჟებლად“ მიშას იმპორტი დაგვემეს არც მიშას კეთილისმსურველები უნდა იყვნენ და არც ჩვე-

ნი ქვეყნის. ლიზა, ამკარად ტყუის, რომ არაფერი იცოდა. ისინი, გეგმის მიხედვით მოქმედებდნენ. ჩაწერეს მიმართვა, სადაც საზოგადოებას გაუმხილეს „ერთად ყოფნის“ ამბავი. შესაძლებელია, სანდრასთანაც იხილავდა ახალი გეგმის ნიუანსებს და რადგან იგი ბუნებით რეჟისორია და არა მსახიობი როლი-ლიზას სასარგებლოდ დათმო. ავი ენები, იმასაც ამბობენ, სანდრა რიგი მიხეილის გამო, გვერდზე გაწივს და მიშას აღმა თუ დაღმა სვლის საჭე ლიზას გადააბარეს. სანდრას „სკოლა“ და გზა ბოლომდე, ლიზას ჯერ არ გაუვლია, მაგრამ ვინ იცის, ჩვენი ქვეყნის დასაქცევად მომავალში, იქნებ აუჯობოს კიდევ სანდრას. ვინ არის ლიზა იასკო? ის, ოცდათერთმეტი წლის პოლიტიკოსია. უკრაინის მმართველი პარტიის, „ხალხის მსახური“ წევრი. ტარას შევჩენკოს სახელობის უნივერსიტეტის ფილოსოფიის ფაკულტეტის კურსდამთავრებული. ოქსფორდის სკოლის საჯარო პოლიტიკის მაგისტრი. 2013-14 წლებში გაცვლითი პროგრამით მოსკოვის ლომონოსოვის სახელმწიფო უნივერსიტეტში მოუსწრია სწავლა. მუშაობდა უკრაინის პრეზიდენტის ადმინისტრაციასა და კულტურის სამინისტროში. დამთავრებული აქვს მუსიკალური სკოლა, უკრაინის ფორტეპიანოზე და მღერის. 2014 წლის იანვარში, მაიდანის დროს კიევი, გრუშევსკის მოედანზე მოწოდებდა ბარიკადებზე ლურჯ ფორტეპიანოზე დაუკრად და „ამბოხებულებს“ უმღერა. „რადის“ დეპუტატი იგი 2019 წლის აგვისტოში გახდა. 2019 წლის სექტემბრიდან, 2021 წლის იანვრამდე, თავმჯდომარეობდა ევროპის საბჭოს საპარლამენტო ასამბლეაში „ვერხონა რადის“ მუდმივ დელეგაციას (აღნიშნული „პოსტი“ მიშასთან ერთად დაკარგა). 2020 წლის ოქტომბერში, როცა მიშასთან გაჩაღებული რომანი ქონდა, სხვა უკრაინელ დეპუტატებთან ერთად, აპირებდა საქართველოში ჩამოსვლას საპარლამენტო არჩევნებზე დასაკვირვებლად. საქართველომ ბოლო მომენტში უთხრა უარი ქვეყანაში შესვლაზე ოცდაათკაციან დეპუტატთა ჯგუფს. ერთ-ერთ ინტერვიუში იასკომ მიხეილ სააკაშვილს მაშინ „მსოფლიო პოლიტიკის თანამედროვე ლეგენდა“ უწოდა. მიხეილის „დატუსალების“ შემდეგ კი

განაცხადა „მე მისით ძალიან ვამაყობ, ადამიანით, რომელსაც ასე უყვარს თავისი ქვეყანა. ასევე მინდა გითხრათ, რომ ეს დიდი ბრძოლაა, რომლის მოგებაც თქვენ გჭირდებათ თქვენი მომავლისთვის. ვისურვებდი, რომ მიხეილ სააკაშვილი მალე გაათავისუფლდეს. ის, ახლა პოლიტპატიმარია და არ შეიძლება, ამასთან შეგუება. ძალიან ცუდია, რაც შეეძლება თქვენს პრეზიდენტს და ამას სჭირდება ბრძოლა. ეს უნდა გადაწყვიტოს, ქართველმა ხალხმა“. უკრაინულ მედიაში ლიზა დაუფარავად აცხადებს, რომ მიშა პოლიტპატიმარია და ჩვენი მართლმსაჯულება უსუსური და სუბიექტური. ლიზა კომ, ალბათ არ იცის როგორი მართლმსაჯულება იყო ნაცების ზეობის ხანაში და რამდენი ოჯახი გამწარდა მისი „ლეგენდის“ ორგანიზატორობით. რამდენი ოჯახი დაიქცა. რამდენი ტერიტორია დაიკარგა და რამდენი სტრატეგიული ობიექტი გაიყვინდა. კიდევ ბევრი უბედურება არ იცის, რაც მისმა რჩეულმა ჩვენს ქვეყანას და ხალხს დამართა. თუმცა, ალბათ არც აინტერესებს. უკრაინაში ხალხისთვის ორმა წარუმატებელმა მაიდანმა ქუჩის აქციებისადმი მიმდინარე ადმინისტრაციასა და კულტურის სამინისტროში. დამთავრებული აქვს მუსიკალური სკოლა, უკრაინის ფორტეპიანოზე და მღერის. 2014 წლის იანვარში, მაიდანის დროს კიევი, გრუშევსკის მოედანზე მოწოდებდა ბარიკადებზე ლურჯ ფორტეპიანოზე დაუკრად და „ამბოხებულებს“ უმღერა. „რადის“ დეპუტატი იგი 2019 წლის აგვისტოში გახდა. 2019 წლის სექტემბრიდან, 2021 წლის იანვრამდე, თავმჯდომარეობდა ევროპის საბჭოს საპარლამენტო ასამბლეაში „ვერხონა რადის“ მუდმივ დელეგაციას (აღნიშნული „პოსტი“ მიშასთან ერთად დაკარგა). 2020 წლის ოქტომბერში, როცა მიშასთან გაჩაღებული რომანი ქონდა, სხვა უკრაინელ დეპუტატებთან ერთად, აპირებდა საქართველოში ჩამოსვლას საპარლამენტო არჩევნებზე დასაკვირვებლად. საქართველომ ბოლო მომენტში უთხრა უარი ქვეყანაში შესვლაზე ოცდაათკაციან დეპუტატთა ჯგუფს. ერთ-ერთ ინტერვიუში იასკომ მიხეილ სააკაშვილს მაშინ „მსოფლიო პოლიტიკის თანამედროვე ლეგენდა“ უწოდა. მიხეილის „დატუსალების“ შემდეგ კი

მარიამ ჯანაშვილი
511 17 73 72

დაიწყო თუ არა საგარეო ურთიერთობის სივრცის კრიზისი?

დიდი სტუმრიანობა იყო გასულ კვირას „მარადიულ ქალაქ“ რომში. იტალიის დედაქალაქი „დიდი ოცეულის“ ქვეყნების მეთაურებს მასპინძლობდა. G-20-ის ლიდერები ორი წელია, პირისპირ არ შეხვედრიან ერთმანეთს მძინვარე პანდემიის გამო. კოვიდ-19-მა ევროპაში შარშან ყველაზე მეტად სწორედ იტალია დაზარალა. მართალია, შარშან G-20-ის სამიტი ამერიკის შეერთებულ შტატებში უნდა გამართულიყო, მაგრამ ეპიდემიოლოგიურმა ვითარებამ შეუშალა ხელი პრეზიდენტ დონალდ ტრამპის ოცნების ახდენაში. არც დღეს არის დამარცხებული პანდემია, მაგრამ ცალკეულ ქვეყნებში, მათ შორის, იტალიაში, ოდნავ უკეთესი მდგომარეობაა შარშანდელთან შედარებით.

რომში G-20-ის წლებთან დაკავშირებით არ ჩავიდნენ რუსეთის პრეზიდენტი ვლადიმერ პუტინი და ჩინეთის ლიდერი სი ძინპინი.

აქ უნდა გავიხსენოთ ორი კვირის წინ სოჭში, „ვალდაის“ საერთაშორისო სადისკუსიო კლუბში პუტინის გამოსვლის ფრაგმენტები: „...სამყარო დღეს ცივილიზაციის კრიზისშია... კაპიტალიზმმა ამოწურა თავისი რესურსი...“

„დიდი ოცეულის“, სამიტიც დაწყებამდე ჩავიდნენ რომში აშშ-ის პრეზიდენტი ჯო ბაიდენი, ინდოეთის პრემიერ-მინისტრი ნარენდრა მოდი, საფრანგეთის პრეზიდენტი ემანუელ მაკრონი, დიდი ბრიტანეთის პრემიერ-მინისტრი ბორის ჯონსონი. გერმანიის ჯერ კიდევ მოქმედი კანცლერისთვის, ანგელა მერკელისთვის წლებადედი G-20-ის სამიტი დიდ პოლიტიკაში „გედის სიმღერა“ იქნება, რადგან უკვე მალე დატოვებს თანამდებობას და, საერთოდ, პოლიტიკიდანაც აპირებს წასვლას. სამიტიზე განსახილველი საკითხები გახლდათ პანდემიის შესაჩერებლად ერთობლივი ბრძოლა, მსოფლიოში არსებული ეკონომიკური და ენერჯეტიკული კრიზისული ვითარება, სამყაროში გლობალური დატოვების შემცირება.

მასპინძელი, იტალიის პრემიერ-მინისტრი მარჩო დრაგი ცდილობდა, კომფორტული პირობები შეექმნა სტუმრებისთვის, რასაც მართლაც კარგად გაართვა თავი. საყოველთაო, განსაკუთრებულ ინტერესს იწვევდა, თუ როგორ შეხვედებოდნენ ერთმანეთს ჯო ბაიდენი და ემანუელ მაკრონი. შეგახსენებთ, მას შემდეგ, რაც ავსტრალიის მრავალმილიარდიანი

კონტრაქტი აშშ-მ ფაქტობრივად წაართვა საფრანგეთს, ქვეყნებს შორის ურთიერთობა საგრძობლად გაცივდა. მაკრონი გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის სესიაზეც არ გაემგზავრა ნიუ-იორკში, რათა ბაიდენს არ შეხვედროდა. რომში შედგა პრეზიდენტების შეხვედრა და თბილადც ისაუბრეს. უფრო მეტიც, ბაიდენმა მოუბოდიშა, კონტრაქტთან დაკავშირებით უხერხული და უხეში საქციელი გამოგვივიდაო.

თავისი ხასიათით მაკრონი დიდი ვაჟკაცობით არ გამოირჩევა, მაგრამ მაინც ცოტა ვინმე თუ

მოელოდა, რომ 60-მილიარდიან ზარალს ასე მარტივად გაატარებდა. ანალიტიკოსების შეფასებით, მაკრონი იძულებული გახდა, წყენა ჩუმად გადაეყვანა. სამისოდ მიზეზებიც აქვს. ჯერ ერთი, ექვს თვეში საფრანგეთში საპრეზიდენტო არჩევნებია და აშშ-სთან დაპირისპირების შემთხვევაში კონკურენტები იოლად შეძლებენ მის დამარცხებას. დიდი ბრიტანეთის ევროკავშირიდან გასვლისა და მერკელის პოლიტიკიდან წასვლის შემდეგ ევროკავშირის ლიდერი ქვეყნის პოზიცია ვაკანტური გახდა. სწორედ ამ ნიშის დაკავებაზე ოცნებობს მაკრონი. თუმცა რამდენად შეძლებს ითავოს ევროპის ლიდერობა, საკითხავია. დღევანდელი ტენდენციაა — პოლიტიკოსებისთვის მთავარია მათი კარიერა და არა ქვეყნის ბედ-იღბალი. მართალია, კულუარულ საუბრებში მაკრონიმ დალატში დაადანაშაულა ავსტრალიის პრემიერ-მინისტრი სკოტ მორისონი, მაგრამ იქვე წარმატებები უსურვა მას. ეს ფაქტიც მეტყველებს, რომ მაკრონი მებრძოლი ხასიათით არ გამოირჩევა.

ათი დღის წინ თურქეთის დედაქალაქში გამართულ მიტინგზე

პრეზიდენტმა რეჯეფ ტაიფ ერდოღანმა კატეგორიულად მოსთხოვა საგარეო საქმეთა სამინისტროს, ქვეყნიდან გაემევიბინათ ათი ქვეყნის ელჩი. მათ შორის, აშშ-ის, საფრანგეთის, გერმანიის, კანადის... ათიდან ცხრა ნატოს წევრი ქვეყნების წარმომადგენლები არიან. ისტორიაში არ ყოფილა შემთხვევა, რომ აშშ-ის ელჩი თურქეთიდან გაემევიბინათ. მიზეზად ერდოღანმა დიპლომატიის მიერ ოპოზიციისთვის აქტიური მხარდაჭერა დაასახელა. მართალია, ორი დღის შემდეგ გადათქვა და უკან დაიხია, მაგრამ ელჩებთან ერთად ქვეყანაში ხინ-

ჯი დარჩა. საერთოდ, ერდოღანს არაპროგნოზირებადი ხასიათი აქვს. რომში ბაიდენთან მას ხანგრძლივი შეხვედრა ჰქონდა. რაზე ისაუბრეს პრეზიდენტებმა, უცნობია. პოლიტოლოგები მხოლოდ ვარაუდობენ — ბაიდენმა, შესაძლოა, უსაყვედურა ანკარაში გაკეთებული მკვეთრი განცხადების გამო. საყოველთაოდ ცნობილია, რომ აშშ-ის ადმინისტრაცია უკმაყოფილოა თურქეთის მიერ რუსეთისგან შეიარაღების შექმნის გამო. მოკლედ, ბაიდენს და ერდოღანს სასაუბრო ბევრი ჰქონდათ, რაც, ჯერჯერობით, გასაიდუმლოებულია.

რომის სამიტიზე ვერ მოხერხდა ქვეყნებს შორის კამათისთვის თავის არიდება. ერთმანეთს ბორის ჯონსონი და ემანუელ მაკრონი დაუპირისპირდნენ. მიზეზი ნეიტრალურ წყლებში თევზჭერა გახდა. მსგავსი დაპირისპირება წლებულს მაისშიც იყო, მაგრამ მაშინ პრობლემის მოგვარება შეძლეს.

რომის სამიტიზე არც საგარეო საქმეთა მინისტრები იყვნენ უქმად. თითქმის სკანდალური აღმოჩნდა აშშ-ის სახელმწიფო მდივნის ენტონი ბლინკენის შეხვედრა ჩინელ კოლეგასთან ვაი ი-სთან. შეხვედრის წინ ტრადიციული მისალმებისას ვან ი-მ ბლინკენს ხელი დემონსტრაციულად არ ჩამოართვა. ექსპერტების შეფასებით, ჩინეთი გადინანებულია AUKUS-ის შექმნით (აშშ, დიდი ბრიტანეთისა და ავსტრალიის კავშირი), რაც ჩინეთის საწინააღმდეგო ორგანიზაციად აღიქვამს პოლიტოლოგებმა. ექსპერტების განცხადებით, სწორედ AUKUS-ი გახდა მიზეზი იმისა, რომ სი ძინპინი რომში სამიტიზე არ ჩავიდა.

კიდევ ერთი მნიშვნელოვანი შეხვედრა შედგა რომში, რომელიც პრესაში, ფაქტობრივად, არ გაშუქებულა. სერგეი ლავროვის თქმით, მას ხანმოკლე, მაგრამ ნაყოფიერი

და შინაარსიანი შეხვედრა ჰქონდა ჯო ბაიდენთან. „...სასარგებლო საუბარი გექონდა. ჩვენი ქვეყნები ისწრაფვიან ურთიერთობის ნორმალიზაციისთვის. პუტინთან მოკითხვა დამაბარა. თუმცა გაუმართლებლად მიგვაჩნია რუსეთის მოსაზღვრე ქვეყნებში აშშ-ის სამხედრო ბაზების მშენებლობა“, — განაცხადა ლავროვმა. გავრცელებული ინფორმაციით, მიმდინარეობს მოსაზრებები სამუშაოების დასრულების ვლადიმერ პუტინთან და სი ძინპინთან შეხვედრისთვის.

G-20-ის სამიტიზე ქვეყნებმა მიიღეს დეკლარაცია, 2030 წლამდე

შემუშაონ გლობალურ დატოვასთან ბრძოლის გეგმა — დედაქალაქში არ დაუშვან ტემპერატურის 1,5% გრადუსზე მეტით მომატება. ექსპერტების გამოთვლებით, პლანეტაზე ბუნების დაბინძურების 80% „დიდი ოცეულის“ ქვეყნებზე მოდის.

იტალიიდან პოლიტიკოსებმა დიდი ბრიტანეთში გადაინაცვლეს. გლაზგოში მიმდინარეობს კლიმატურ ცვლილებებთან დაკავშირებული კონფერენცია, რომელიც გაეროს გვიდით იმართება. გლაზგოში ჩავიდნენ ჯო ბაიდენი და ემანუელ მაკრონი, რომლებიც სხვა ქვეყნების მეთაურებთან ერთად მონაწილეობენ კონფერენციაში. აღსანიშნავია, რომ ექსპერტები გლაზგოში მიმდინარე კონფერენციას გლობალური დატოვების შეჩერების ბოლო იმედად მიიჩნევენ. ენახოთ, რა შედეგით დასრულდება სამყაროსთვის ეს მნიშვნელოვანი ღონისძიება. სხვათა ამ კონფერენციაზე საქართველოს პრემიერ-მინისტრი ირაკლი ღარიბაშვილიც მონაწილეობს.

ორი დღის წინ შეწყდა ნატო-რუსეთის თანამშრომლობა. მისია ბელგის სამეფოს შუამდგომლობით 1991 წელს იყო გახსნილი. წარმომადგენლობის მუშაობა ითვალისწინებდა ინფორმაციის გაცვლას ალიანსსა და რუსეთს შორის. სერგეი ლავროვის თქმით, მიუხედავად ნატოს გენერალური მდივნის, იენს სტოლტენბერგის მტკიცებისა, რომ ალიანსს სურს რუსეთთან მჭიდრო თანამშრომლობა, მათ დიპლომატებს ბრიუსელში მუშაობის ყოველგვარი საშუალება შეზღუდული ჰქონდათ. დაიხურა მუდმივი წარმომადგენლობები რუსეთსა და ბრიუსელში. ალიანსისთვის რუსეთის გადაწყვეტილება მოულოდნელი აღმოჩნდა. ანალიტიკოსები ამ მოვლენას ნატო-რუსეთის თანამშრომლობის ეპოქის დასასრულად მიიჩნევენ. მომავალი ალიანსსა და რუსეთს შორის ბურუსით არის მოცული.

საინტერესო განცხადება გააკეთა დონალდ ტრამპის ყოფილმა მრჩეველმა თავდაცვისა და უსაფრთხოების საკითხებში ჯონ ბოლტონმა: „...ნატოში გაწვევრიანების მსურველი ქვეყნები უნდა დაელოდონ აშშ-ში რესპუბლიკელი პრეზიდენტის მოსვლას. მანამდე მათი მცდელობა ფუჭია“.

„გაყიდველი და არარაობა“

საფრანგეთის პრეზიდენტს ქვეყნის გაყიდვაში სდებენ ბრალს

„გაყიდველი და არარაობა“ — საფრანგეთში ამ სათაურით გამოვიდა დიდი მოცულობის წიგნი, რომელიც ემანუელ მაკრონის ცხოვრებას და რესპუბლიკის პრეზიდენტის პოსტზე მისი მოღვაწეობის გამოძიებას ეხება. განხილულია ასევე მაკრონის კარიერის ადრეული ეტაპები, როგორც ჩინოვიანისა და ბანკირისა.

მეტრულად საპირისპიროდ მოქმედებს. გადაწყვეტილებები, რომლებსაც ის იღებდა (ხშირად მათი რჩევების საწინააღმდეგოდ, ვინც პოლიტიკაში ამა თუ იმ მიმართულებას კურირებდა), საზოგადოება ისე გახლჩა, რომ ბევრმა საუბარი დაიწყო სამოქალაქო ცივი ომის შესახებ. ეკონომიკურმა სიახლე-

მდგრადობას კრიზისების პერიოდშიც კი ინარჩუნებდა, ვველაფრის დანერგვას ცდილობს:

საიდან აქვს ჰეროსტრატეს კომპლექსი იმ ადამიანს, რომელმაც ბრწყინვალე განათლება მიიღო? პასუხი ფსიქოლოგიის სფეროში არ აღმოჩნდა, თურმე ვველაფერი უბრალო და ვულგარული ყოფილა...

მაკრონმა, რომელსაც მიზნად ფრანგულ პოლიტიკურ ოლიმპოზე ასვლა სურდა, წიგნის ავტორების აზრით, არა პატიოსანი და ღია გზა აირჩია, როგორც მისმა წინამორბედებმა (უფრო ხშირად ისინი კარიერას მოკრძალებული თანამდებობით იწყებდნენ ხელი-სუფლების საკანონმდებლო ან აღმასრულებელ შტოებში), არამედ, ტარტიუფის მსგავსად.

ის მსჯელობდა „სოციალურ სამართლიანობასა და წინსვლაზე“,

და არა მხოლოდ...

გაწეული დახმარების სანაცვლოდ ის პირობას დებს, რომ წინააღმდეგი არ იქნება ამერიკულ ელემენტების საფრანგეთის მრეწველობისთვის სტრატეგიულად მნიშვნელოვანი აქტივების მიყიდვისა. ამგვარად, ჯერ კიდევ ეკონომიკური განვითარების მინისტრად ყოფნისას მან მხარი დაუჭირა კომპანიების Alstom-ისა და General Electric-ის შორის გარიგების გაფორმებას. ამით მან საკუთარ სამშობლოს სამუშაო ადგილები, ხოლო ხაზინას შემოსავალი წაართვა. მან ერთი ხელის მოსმით გადასცა სხვა ქვეყნების მრეწველობას ის საინჟინრო და კონსტრუქტორული გადაწყვეტილებები, რომლებიც ამერიკელებს არ გააჩნდათ. გარიგების დასრულების შემდეგ მაკრონის დახმარებით ამერიკელები ვველაფერ ამას, ფაქტობრივად, უფასოდ მიიღებენ.

ყოველთვის, როცა გაყიდვების შესახებ ინფორმაცია გასაჯაროვდებოდა ხოლმე, მაკრონი ადგილზე

ან საქმეს თაროზე შემოდებდნენ ხოლმე.

სპონსორების წინაშე აღებული ვალდებულებები მაკრონის საარჩევნო კამპანიის დროს ისეთ საკითხებსაც კი ეხებოდა, როგორცაა, მაგალითად, ვისი ტანსაცმელი ეცმევა ბრიჯიტ მაკრონს, ემანუელს პრეზიდენტად არჩევის შემთხვევაში (იგულისხმება პრეზიდენტობის მთელი ვადა). იმ კონცერნის მფლობელმა (LVMH) ბერნარ არნო, რომლის სამოსსაც ბრიჯიტი ატარებს, ზომ მაკრონს კოლოსალური მხარდაჭერა აღმოუჩინა, რასაც ახლაც განაგრძობს.

ფერარ დავემ და ფაბრის ლემიმ შეგროვილი ჩვენებების საფუძველზე ორი დასკვნა გამოიტანეს.

პირველი. ემანუელ მაკრონი ისე იტყუება, რომ მან შეძლო ქვეყნის ყველა წინამორბედი პოლიტიკური ელემენტების გატყუება, რომლებსაც წარმოდგენაც კი არ შეეძლოთ, რომ ამ ზედმიწევნით აღზრდილ, ზრდილობიან და დახვეწილ მანერების ახალგაზრდას შეეძლო ბითუმად და ცალობით გაეყვია ვველა, ვინც მას წინსვლაში დაეხმარა.

და მეორე. ორივე ჟურნალისტი ყურადღებას ამახვილებს ამჟამინდელი ფრანგი ლიდერის სამიზნე აუდიტორიაზე, როცა ის ინტრიგებს ხლართავს და მხოლოდ საკუთარ ამოცანებს ჭრის: ეს ყოველთვის ხანშიშესული და მოხუცი მამაკაცები არიან, რადგან ის მათ ძალიან მოსწონთ.

მაკრონს შეუძლია ადამიანებს პროფესიულ დონეზე მოაწონოს თავი. ეს ის უნარია, რომელიც აუცილებლად ესაჭიროებათ „დაბალი სოციალური პასუხისმგებლობის გოგონებს“.

იმ შემთხვევაშიც კი, თუ მომავალში მაკრონი არჩევნებში წააგებს, მას არაფერი ეშუქება, რადგან გლობალისტებმა მისგან იმდენი სარგებელი მიიღეს, რომ მას თავისი პროტექტორებისგან უკვე გამოწერილი აქვს „დაცვის სიგელი“...

ბელა გველმისიანი 568 90 81 22

ელისეს სასახლემ, რომელიც ბომბდისა და პრესის წარმომადგენლებმა წიგნის გამოცემის თაობაზე საქმის კურსში ჩააყენეს, სპეციალური განკარგულება გამოსცა, რომლის თანახმადაც ვველა თანამშრომელს (მომსახურე პერსონალის ჩათვლით) აკრძალა ჟურნალისტებთან ფერარ დავესთან და ფაბრის ლემთან ურთიერთობა.

მასლების მოძიებაზე დავემ და ლემმა ოთხი წელი დახარჯეს. „გაყიდველი და არარაობა“ — ეს გახლავთ პოლიტიკური ვივისექცია მეხუთე რესპუბლიკის რიგით მერვე პრეზიდენტის მოღვაწეობისა, რომელიც გამყარებულია ფაქტებით, ციფრებითა და ჩვენებებით. ქვეყნის მმართველი, რომელიც ვველაგან და ყოველთვის დაბეჯითებით უსვამს ხაზს იმას, რომ ზნეობრივი ადამიანია, სინამდვილეში, როგორც წიგნის ავტორებმა გამოარკვიეს, „მატყუარა და მანიპულატორი“ აღმოჩნდა, რომლის პოლიტიკური მანერები საკითხების გადაწყვეტაში არა მხოლოდ აბსოლუტუზმის ეპოქას გვაგონებენ, არამედ სრულად შეესაბამებიან ცნობილ გამონათქვამს: „სახელმწიფო — ეს მე ვარ!“

მაგრამ თუ ლუდოვიკო XIV, რომელსაც ამ ფრაზას მიაწერენ, ქვეყანას აერთიანებდა, კულტურას იცავდა და საფრანგეთის დიდება არ ეთაკილებოდა, მაკრონი დია-

ამავდროულად მხარდაჭერისთვის გლობალისტებს მიმართავდა — მერე მეც მიმსახურეთო...

საფრანგეთის ფისკალურ უწყებაში მუშაობის (სადაც შრომითი ბიოგრაფია დაიწყო) და როტშილდებთან ნაცნობობის წყალობით ემანუელ მაკრონმა ქვეყნის ისტორიაში არნახული კავშირები და ფინანსური რესურსების მოპოვება შეძლო.

მიდიოდა და იფიცებოდა, რომ ვველაფერი კარგად იქნებოდა, და, რა თქმა უნდა, ტარტიუფის მსგავსად, იტყუებოდა.

გამოძიების ავტორები იმაზეც საუბრობენ, რომ ამგვარ შერწყმას და შეერთებას თან ახლდა საკომისიოებიც, რის შესახებაც იუსტიციის სამინისტრო საქმის კურსში იყო, მაგრამ ვველა შემოწმება შედეგის გარეშე სრულდებოდა,

„საერთო გაზეთი“ მხარდასაჭერი ფონდი № 202375349. სს „საქართველოს ბანკი“. კოდნი BAGAGE22. № GE19BG000000182763600.

საერთო გაზეთი
შპს საგამომცემლო ცენტრი „საერთო სიტყვა“
გამომცემელი და მთავარი რედაქტორი: **ვანთაძე სარჩილაკა**
სარედაქციო კოლეგია: გელა ზედელაშვილი, ირანდა კალანდაძე (რედაქტორის მოადგილე), თამარ შეველიძე, ნელი თორდია, მარიამ ჯანაჯღაპა, ვია ბურდული, ნატო ივანიძე, ლევან ბოჭორიშვილი (კომპ. უზრუნველყოფა), ბელა გველმისიანი, მთვარისა კველიშვილი, თამარ დოლიძე (კონსულტანტი), ბესიკ ცარციძე (შენეჯერი 599 58-72-50).

მის: თბილისი, ტაშაძის ქ.18;
ტელ.: 593 44-04-01; 593 56-11-18.
E-mail: saertogazeti@yahoo.com. http://www.saertogazeti.ge
რეგისტ. №202375349; შპს (UDC) 070.23 (479.22) ს-158
გაზეთის გამოცემა შეზღუდულია შპს
„ელვა-ჯი“-ს მფლობელით +995 32 238 26 73; +995 32 238 26 74

ISSN 2233-3983
ISBN 977-22333-9800-1

2 008311 231562

გაზეთი ხელმძღვანელობს თავისუფალი პრესის პრინციპით. შესაძლოა, ავტორის პოზიციის არ ეთანხმებოდეს რედაქციის აზრს. ინფორმაციის სიზუსტეზე პასუხისმგებელია ავტორი. გასაჩივრება შესაძლებელია მასლის გამომცემლობაში ან იმ კვირის ვალდებულ გამომცემელთან. გასაჩივრება უნდა მოხდეს არ უგვიანდეს.